

STAR WARS®

#2

ADVENTURES

NOVEL

CAVERNA CRANIILOR URLĂTOARE

RYDER WINDHAM

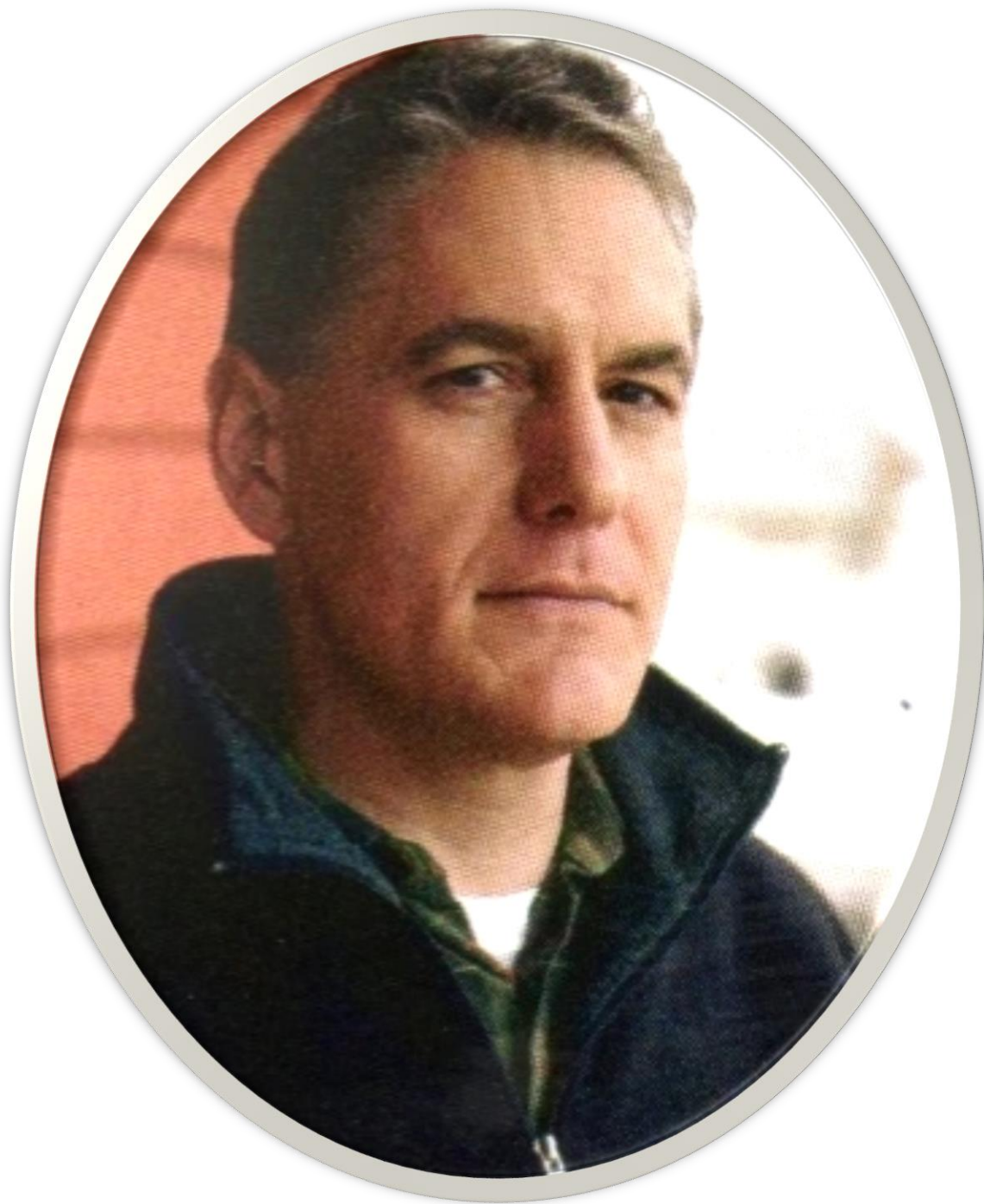
RYDER WINDHAM

**CAVERNA CRANIILOR
URLĂTOARE**

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Rider Windham
Star Wars Adventures -02- The Cavern of Screaming Skulls
2002

Ryder Windham

Ryder Windham este un autor american de science fiction care a scris mai mult de 60 de cărți pentru Universul Star Wars, inclusiv romane, benzi desenate și cărți de referință. Din 1993, lucrează la proiecte Star Wars fie de unul singur, fie împreună cu alți autori.

Din 2004, lucrează la *Rhode Island School of Design Continuing Education* ca instructor și consilier de certificare pentru cursuri de benzi desenate și arte secvențiale. În prezent, locuiește în Providence, Rhode Island, împreună cu soția și cele două fiice ale sale.

...cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Introducere

Planeta Fondor era renumită în întreaga galaxie pentru șantierele sale orbitale de nave spațiale, unde navele mari erau construite și reparate dincolo de orice constrângeri gravitaționale. Fondor avea mai multe luni, printre care și Nallastia.

Atât Fondor, cât și Nallastia, erau locuite de oameni, dar diferențele de mediu dintre ele erau extreme. Întreaga suprafață a lui Fondor fusese complet industrializată cu mult timp în urmă. Era acoperită de fabrici, turnuri de răcire și birouri corporative. Nallastia, în schimb, era o lume luxuriantă, formată din jungle teraformate. Poporul Nallastian privea natura cu mare respect.

În timp ce căuta un cargobot interstelar Nallastian care nu se mai întorsese dintr-o călătorie pe planeta Esseles, o navă de patrulare spațială Fondor a descoperit o navă mamut abandonată în spațiu. Echipajul navei de patrulare a crezut că epava era *Contrabandistul Soarelui*, o navă legendară, veche de 4.000 de ani, care dispăruse fără urmă la scurt timp după ce a adus primii coloniști umani pe Nallastia. Nava de patrulare a reușit să trimită descrierea și coordonatele navei abandonate către sediul Patrulei Spațiale, dar apoi a dispărut și ea.

Consiliul Jedi i-a desemnat pe Cavalerul Jedi Obi-Wan Kenobi și pe Padawanul său, Anakin Skywalker, să investigheze navele pierdute alături de Bultar Swan, un Cavaler Jedi a cărui jurisdicție includea sistemul Fondor. Potrivit lui Bultar, existau dovezi că cargobotul Nallastian dispărut localizase nava abandonată înaintea navei de patrulare Fondor. Nallastienii au revendicat proprietatea asupra *Contrabandistului Soarelui*, dar Fondor insista că deținea toate drepturile de salvare. Nefiind dispuse să facă compromisuri, cele două lumi s-au pregătit să lupte pentru nava abandonată.

În timp ce Jedii încercau să negocieze un armistițiu temporar între liderii de pe Fondor și Nallastia, motorul navei abandonate s-a activat și a nava scăpat în spațiu, îndreptându-se direct spre Fondor. Folosind două nave de luptă împrumutate, Obi-Wan și Anakin au reușit să ajungă din urmă nava evazivă. Odată ajunși la bord, au aflat că aceasta conținea un hangar ascuns în care se aflau cargobotul și nava de patrulare lipsă. De asemenea, au aflat că așa-zisa navă abandonată era de fapt un transportor gigantic care fusese transformat pentru a arăta precum *Contrabandistul Soarelui*.

Fără ca Jedi să știe, transportorul fusese construit în secret de Huttul Groodo, un producător de nave spațiale și de hipermotoare de pe Esseles, care plănuia să distrugă șantierele orbitale ale lui Fondor pentru a obține mai multe afaceri.

Obi-Wan și Anakin au eliberat navele captive și au distrus transportorul pilotat

de droizi înainte să ajungă la Fondor, dar s-au despărțit după ce transportorul a explodat. Obi-Wan a trebuit să își aducă nava de luptă cu combustibilul epuizat pe Fondor, înainte să încerce să dea de urma lui Anakin, care s-a ejectat din nava sa de luptă avariata și a aterizat într-o pădure din jungla de pe Nallastia.

Tot pe Nallastia, sub un cer înstelat, Anakin își făcuse un mic adăpost și era pe punctul de a adormi, când o creatură mare, cu ochi galbeni, a sărit spre el din întuneric.

Capitolul 1

Creatura se afla în aer când, brusc, din punctul de vedere al lui Anakin Skywalker, păru că încetinește, ca și cum bestia s-ar fi împins prin apă în loc de aer. Anakin știa că nu era nimic în neregulă cu aerul sau cu mișcările creaturii. Era propria sa viteză care crescuse foarte mult, făcând ca totul în jurul său să pară leneș. Ochii lui Anakin priviră rapid creatura care părea acum să plutească în fața lui, luminată de focul de tabără din apropiere. Creatura era o reptilă acoperită de solzi, cu șase picioare musculoase și un corp lung și subțire. Fălcile îi erau deschise și afișa trei rânduri de dinți foarte ascuțiți.

Anakin se mișcă incredibil de repede. Apucă picioarele anterioare ale reptilei și apoi căzu pe spate în timp ce își ridica propriile picioare, plantându-și-le în stomacul atacatorului său. Eliberă strânsoarea picioarelor reptilei și întinse propriile picioare, făcând reptila să zboare prin aer. Capul reptilei se izbi de un trunchi gros de copac, apoi întregul corp se prăbuși la pământ cu un zgomot surd și urât.

— Să-ți fie asta o lecție, spuse Anakin în timp ce reptila se îndepărta de tabără și dispărea în întuneric.

Când creatura dispăru, Anakin se întoarse la adăpostul său rudimentar din frunze și își recupără sabia de lumină și cizmele. Apoi merse pe lângă focul de tabără și se îndreptă spre scaunul cu propulsie pe care îl folosisese pentru a se ejecta din nava sa de luptă CloakShape. Se deplasă în liniște prin jungla deasă, ascultând după zgomotul altor creaturi. Nu auzi nimic. Scaunul ejectat se odihnea într-un ușor unghi pe un deal cu iarbă. Anakin se ghemui lângă el pentru a inspecta un mic compartiment de la baza scaunului. Compartimentul adăpostea o baliză de urmărire încorporată, care emitea un semnal de la transponderul său intern. Anakin spera că acest lucru îi va permite lui Obi-Wan să-l localizeze pe Nallastia. Singurul motiv pentru care Anakin plecase din tabără era pentru a se asigura că baliza de localizare încă funcționa.

Și funcționa.

Tânărul privi cerul plin de stele. La scurt timp după sosirea sa pe Nallastia, memorase pozițiile mai multor stele în raport cu vârfurile copacilor din jur, iar acum observă că pozițiile lor se schimbaseră doar puțin. Știa că deplasarea minimă indica o rotație lentă pentru luna cu junglă, dar nu avea nicio idee despre cât va dura noaptea. Anakin era extenuat, dar, după întâlnirea cu reptila, se abținu să se culce. Își lăsă privirea să călătorească prin peisajul stelar până când ochii i se fixară pe un mic punct de lumină despre care știa că erau de fapt stelele binare Tatoo I și Tatoo II, sorii gemeni ai planetei sale natale, Tatooine. Acolo, în copilărie, se urca noaptea pe acoperișul cocioabei sale, se întindea pe spate și își imagina că se afla cât mai departe de Tatooine. Acum era aici, în sistemul Fondor, la 40.000 de ani-lumină distanță de acoperișul cocioabei, și își imagina ziua în care se va întoarce pe Tatooine și își va elibera mama.

Se uită din nou la baliza de urmărire și se întreba ce-l reținea pe Obi-Wan.

În timp ce Obi-Wan Kenobi își conducea nava de vânătoare Z-95 Headhunter, cu combustibilul epuizat, spre șantierul de nave spațiale ale lui Fondor, văzu alte trei nave care se îndreptau în aceeași direcție. La prima vedere, cele trei nave păreau să călătorească în formație strânsă, dar Obi-Wan recunoscuse navele și își dădu seama că erau de fapt conectate prin porturi de andocare. Dintre cele trei nave legate, cea centrală era crucișătorul *Unitive* al Republicii, care îi adusese pe Obi-Wan și Anakin în sistemul Fondor. Celelalte două nave erau un transportor de salvare de pe Fondor și un curier de salvare Nallastian. Doar motoarele lui *Unitive* lăseau urme de emisii. Obi-Wan nu mai văzuse cele trei nave de când acestea fuseseră dezactivate de o supratensiune, iar el și Anakin plecaseră în urmărirea transportorului controlat de droizi. Cele trei nave legate între ele ajunseră la o stație de întreținere orbitală, unde se separară de porturile de andocare. În timp ce razele de tractare ale stației se fixară pe fiecare navă și le ghidară în siguranță către hangare presurizate, Obi-Wan urmă *Unitive* și ateriză pe o platformă din același hangar. Când ieși din cabina de pilotaj a navei, o văzu pe Bultar Swan coborând pe rampa lui *Unitive*. Bultar era urmată de Senatorul Rodd de pe Fondor, de Margravina Quenelle de pe Nallastia și de asistenții lor diplomatici. Obi-Wan își scoase casca de zbor și își desfăcu gulerul costumului G.

— Ești bine? întrebă Bultar Swan.

— Da, spuse Obi-Wan. Cum rămâne cu *Unitive*?

— Motoarele și senzorii sunt în funcțiune, dar generatorul deflectorului rămâne avariât. Unde este Anakin?

Înainte ca Obi-Wan să poată răspunde, Margravina Quenelle exclamă:

— *Contrabandistul Soarelui!* L-ați pierdut?

— Nava nu era *Contrabandistul Soarelui*, răspunse Obi-Wan. Era o replică, un transportor cu însemnele *Contrabandistul Soarelui*. Nu știm cine a construit-o, dar părea să fie controlată de droizi. Avea, de asemenea, un hangar ascuns cu ajutorul hologramelor care era echipat cu un fascicul tractor, pe care droizii l-au folosit pentru a captura cargobotul Nallastian și nava de patrulare spațială Fondor. Regret să recunosc că m-au capturat și pe mine, dar datorită lui Anakin, am scăpat cu toții.

— Atât cargoul, cât și nava de patrulare au fost recuperate, îl informă Bultar Swan pe Obi-Wan. După ce am pus în funcțiune rețeaua de senzori a lui *Unitive*, am primit o transmisie de la Patrula Spațială care ne anunța că navele au andocat pe această stație. De aceea am venit aici.

Senatorul Rodd se încruntă la Obi-Wan și spuse:

— Nu ați răspuns exact la întrebarea Margravinei. Unde este nava cu însemnele *Contrabandistului Soarelui*?

— Se afla pe un curs de coliziune spre Fondor. Nu ne-a rămas altă soluție decât să distrugem întreaga navă, cu droizi cu tot.

— Ce? oftă Senatorul Rodd. Cum?

— Am activat un detonator termic pentru a arunca în aer reactorul de hipermaterie al transportorului.

— Sunteți sigur că transportorul nu era autentic, întrebă Margravina, că droizii nu fuseseră instalați în interiorul navei originale *Contrabandistul Soarelui*?

Obi-Wan aprobă din cap.

— Destul de sigur. Suprastructura sa era făcută din materiale noi. Învelișul exterior trebuie să fi fost deteriorat în mod deliberat pentru a părea vechi. Întorcându-se spre Bultar, spuse: Anakin și cu mine am fost separați după ce transportorul a explodat. Am văzut o a doua explozie, mai mică, deasupra Nallastiei și bănuiesc că Anakin a fost forțat să aterizeze acolo. Din nefericire, resturile și

radiațiile transportorului au provocat interferențe pe toate frecvențele de comunicare, împiedicându-mă să fixez baliza de localizare a lui Anakin. Am vrut să-mi continui căutările pe Nallastia, dar nava mea avea atât de puțin combustibil, încât ar fi fost o călătorie doar dus.

— Ești sigur că ucenicul tău a aterizat pe Nallastia și că este încă în viață? întrebă Margravina Quenelle.

— Dacă ar fi pierit, aș fi simțit asta, răspunse Obi-Wan. Ne veți da permisiunea de a-l căuta pe lumea dumneavoastră?

— Bineînțeles, răspunse Margravina.

Obi-Wan se întoarse spre Bultar și întrebă:

— Cât mai durează până când va fi reparat generatorul deflector al lui *Unitive*?

— Inginerii spun că încă cel puțin trei ore.

— Pot să vă sugerez să luăm o navetă pe care o țin andocată pe această stație? spuse Margravina.

— Este foarte generos din partea dumneavoastră, spuse Obi-Wan. Mulțumesc.

În timp ce Margravina Quenelle se întorcea către unul dintre ajutoarele sale pentru a aranja pregătirea navetei, Senatorul Rodd comentă:

— Trebuie să spun că pare să ia destul de bine pierderea navei *Contrabandistul Soarelui*.

— După cum am spus, transportorul nu a fost *Contrabandistul Soarelui*, îl corectă Obi-Wan.

Un zâmbet neprietenos traversă fața lui Rodd.

— Nu sunt la fel de încrezător ca și Margravita. Nu m-ar surprinde să aflu că ați distrus adevărata navă *Contrabandistul Soarelui*, astfel încât nici Fondor, nici Nallastia să nu o poată revendica, rezolvând efectiv disputa noastră.

— Niciodată nu aș deteriora în mod deliberat un artefact istoric dacă nu ar fi în joc vieți, răspunse Obi-Wan. Și erau în joc vieți, dar rămâne cert că transportorul a fost construit recent. Proiectorul cu rază tractoare era cel mai recent model al *Phylon Transport*, iar proiectorul de holograme era un *Plescinea* modificat. Am văzut cel puțin trei modele de droizi intrând și ieșind din hangar. Erau unități de securitate SoroSuub 501-Z și, dacă îmi amintesc bine, fiecare dintre ei purta o pușcă blaster Merr-Sonn B-20 nou-nouță. Transportorul ăla cu siguranță nu a plutit în derivă prin Regiunile Necunoscute timp de patru milenii. Cel mai probabil, a fost construit în ultimii patru ani.

— Asta e o afirmație destul de îndrăzneță, spuse Senatorul Rodd cu sarcasm. Presupun că nu ați adus nicio dovadă fizică care să o susțină?

— Nu, spuse Obi-Wan. În momentul în care Anakin mi-a eliberat nava de luptă din raza tractoare a hangarului, aveam mai puțin de unsprezece minute pentru a distruge transportul înainte ca acesta să ajungă pe Fondor. Dacă te îndoiești de descrierea mea asupra hangarului, îți sugerez să te consulți cu echipajul navei tale de patrulare recuperate și să-i întrebi ce au văzut.

Senatorul Rodd era furios.

— Din câte știu, s-ar putea să fi folosit trucuri mentale Jedi pentru ca echipajul navei de patrulare să-mi spună doar ceea ce vreți să cred, lăsându-i chiar mai puțin de încredere decât droizii cu memoria ștersă despre care spuneți că se aflau la bord. Acum, dacă mă scuzați, am treabă în altă parte.

În timp ce Rodd se întorcea pe călcâie și se îndrepta spre ieșirea din hangar, Bultar Swan se aplecă aproape de Obi-Wan și îi șopti:

— Nu i-ai spus Senatorului Rodd că droizii din transportor aveau memoria

ștearsă.

— Nu, nu am făcut-o, recunosc Obi-Wan. Gândindu-se la cuvintele pe care le folosisese pentru a descrie droizii, spuse: Poate că Senatorul m-a citat greșit, dar am simțit că ascundea ceva.

— Ceva asemănător cu adevărul, spuse Bultar. Și eu am simțit asta.

Chiar atunci, Căpitanul lui *Unitive* traversă platforma de aterizare și îi înmână o geantă lui Obi-Wan.

— Aici sunt hainele dumneavoastră, spuse Căpitanul Pietrangelo. În cazul în care vreți să ieșiți din costumul ăla G.

— Mulțumesc, spuse Obi-Wan. Bultar m-a informat că rețeaua de senzori a lui *Unitive* este operațională?

— Da, domnule.

— Atunci te rog să trimiți un mesaj criptat către Consiliul Jedi. Spune-le că eu și Bultar mergem la Nallastia să-l căutăm pe Anakin și că cerem întăriri.

Căpitanul aprobă din cap și se întoarce spre *Unitive*. Bultar se întoarce spre Obi-Wan și îl întreabă:

— Chiar crezi că vom avea nevoie de întăriri?

— Nu este ceea ce cred, ci ceea ce simt, răspunse Obi-Wan.

Înainte ca Bultar să-l poată presa pe Obi-Wan pentru detalii, se întorsese Margravina Quenelle și îi spuse:

— Naveta este gata de lansare. Putem pleca imediat.

* * *

După ce părăsi hangarul, Senatorul Rodd se duse la unul dintre centrele de comunicații ale stației, unde introduse într-un transmițător HoloNet un cod de adresă privată de pe planeta Esseles. După ce introduse codul, Rodd privi o capsulă concavă de proiecție holografică și așteptă. Câteva secunde mai târziu, imaginea holografică a unui Hutt apărură deasupra capsulei de proiecție. Gura Huttului se mișcă în sus și în jos; Rodd presupuse că Huttul îi oferea un salut, dar nu îl putu auzi. Ajustă volumul audio, auzi un sunet de sorbire și își dădu seama că Huttul nu vorbea, ci mesteca.

— Groodo, trebuie să vorbim, spuse Rodd în Bazică.

Huttul râgâi și își linse buzele.

— Eu sunt Boonda. Vrei să vorbești cu tatăl meu?

— Tatăl tău este Groodo?

— Da, spuse Boonda băgând și mai multă mâncare în gură.

— Atunci da, vreau să vorbesc cu tatăl tău.

— Stai puțin, spuse Boonda, apoi holograma lui dispărură, iar Rodd îl auzi pe Boonda strigând: Taaată!

O clipă mai târziu, Rodd văzu din nou o imagine holografică a unui Hutt.

— Groodo, ceva nu a mers bine cu..., spuse Rodd.

Huttul îl întrerupse:

— Nu, nu sunt Groodo. Sunt tot eu. Boonda. Tatăl meu nu este aici. Ar trebui să se întoarcă până la ora cinei, în câteva ore.

— Spune-i lui Groodo că îl voi contacta atunci, spuse Rodd.

Întrerupse conexiunea și holograma dispărură.

Hutti, gândi Rodd cu dezgust. Toți arată la fel pentru mine.

Capitolul 2

Încă treaz, Anakin tocmai aruncase încă o creangă uscată în focul de tabără, când auzi foșnetul frunzelor într-un copac din apropiere. Bănuind că reptila cu șase picioare se pregătea pentru un nou atac, Anakin își scoase sabia de lumină și îi activă lama albastră mortală.

— Un Jedi! strigă o voce din întuneric. Mulțumesc Creatorului!

În timp ce Anakin își menținea strânsoarea pe sabie, văzu cum un băiat brunet își croia drum printre frunzele care atârnavă din ramurile inferioare ale unui copac înalt. Băiatul părea să aibă în jur de unsprezece ani și era îmbrăcat într-un costum de camuflaj verde închis, cu multe buzunare. Își ridică mâinile pentru a arăta că nu avea nicio armă.

— Îmi pare rău, spuse băiatul. Nu am vrut să mă furișez așa. Am văzut focul în pădure. Nu am știut că ești un Jedi până când nu ți-ai scos sabia de lumină.

Anakin își dezactivă arma.

— Sunt Anakin Skywalker. Ești nativ de pe Nallastia?

— Nu, nu, răspunse băiatul în grabă. Sunt de pe Corulag. Numele meu este Klay Firewell. Am venit aici într-o expediție zoologică împreună cu părinții mei, Tattyra și Hondu Firewell. Au fost prinși într-o ambuscadă de războinicii Nallastieni. Trebuie să fi fost vreo douăzeci!

— Mai încet, îl îndemnă Anakin. Unde și când s-a întâmplat asta?

— La mai puțin de doi kilometri de aici, poate acum o oră. M-am dus să culeg fructe de pădure lângă locul nostru de aterizare. Am auzit strigăte și... Klay inspiră adânc. I-am văzut pe războinici legându-i pe părinții mei și ducându-i pe nava noastră. Cinci sau șase războinici au plecat cu nava, iar restul au fugit în junglă. Pe mine nu m-au văzut.

— Ai vreo idee despre locul unde ți-ar fi putut duce părinții?

— Atât nava, cât și războinicii s-au îndreptat spre nord-est. Există o fortăreață mare de piatră în acea direcție. Aparține conducătoarei de pe Nallastia.

— Margravinei Quenelle?

Klay clătină din cap.

— Nu, Reginei Craniului.

Anakin își ridică sprâncenele.

— Regina Craniului?

— Așa i se spune. Am auzit de Margravina Quenelle, dar cred că este doar o reprezentantă.

— Asta e o noutate pentru mine, mărturisi Anakin. Știa că și-ar fi amintit un nume precum Regina Craniului dacă Bultar Swan l-ar fi menționat. Regret că știu foarte puține lucruri despre Nallastieni sau despre obiceiurile lor.

Klay păru confuz.

— Atunci de ce te afli aici?

— E o poveste lungă, spuse Anakin. A trebuit să aterizez forțat și aștept ca Maestrul meu să găsească baliza mea de localizare. Dar să ne întoarcem la situația ta... Nallastienii v-au aprobat expediția?

— Ei bine, plătisem un permis de turist prin biroul Senatorului de Fondor,

răspunse Klay. Dar când am ajuns pe orbită, autoritățile Nallastiene au refuzat să ne lase să aterizăm. Au spus că Senatorul de pe Fondor nu deține nicio putere aici.

— Senatorul Rodd? întrebă Anakin.

— Da, el este. Îl cunoști?

— Nu foarte bine, recunosc Anakin. Continuă.

— Călătorisem atât de departe pentru a studia fauna autohtonă, continuă Klay. Adică, voiam doar să adunăm date și înregistrări holografice. Nu e ca și cum am fi luat specimene sau ceva de genul ăsta. Părinții mei au investit atât de mult în nava noastră, iar cercetarea era importantă pentru ei.

— Așa că ați aterizat oricum, spuse Anakin.

Klay aprobă din cap.

— Știu că nu trebuia să o facem. Am crezut că putem scăpa pentru că am aterizat noaptea, cu luminile de funcționare stinse. Ne-am gândit că nu ne va vedea nimeni și oricum nu aveam de gând să stăm mult timp. Nu am vrut să-i supărăm pe Nallastieni. După ce mi-au luat părinții, nu am știut ce să fac sau unde să mă duc, așa că am fugit, și am fugit, până când am văzut focul tău. Mi-e atât de frică de ce le vor face războinicii mamei și tatălui meu. Mă poți ajuta?

Ascultând rugămintea lui Klay, Anakin nu se putu abține să nu se gândească la propria mamă. Din câte știa el, Shmi Skywalker era încă sclavă pe Tatooine. Își făcea deseori griji pentru ea și se întreba cine i-ar fi venit în ajutor dacă ar fi avut vreo nevoie disperată. Cu aceste gânduri în minte, se uită în ochii lui Klay și spuse:

— Știi drumul spre fortăreața Reginei Craniului?

— Sigur! răspunse Klay. Am memorat o hartă a regiunii înainte să aterizăm. Te pot duce acolo.

— Nu, dă-mi doar indicații. Tu vei sta aici în timp ce eu îi voi căuta pe părinții tăi.

— Dar te pot ajuta! protestă Klay. Știu o mulțime de lucruri despre Nallastia, probabil mai multe decât tine. Uite, privește asta.

Klay băgă mâna într-unul din buzunare și scoase o piatră. Fără avertisment, azvârli rapid piatra peste capul lui Anakin. Deasupra tânărului se auzi o lovitură surdă. Își ridică privirea la timp pentru a vedea că piatra lovide un șarpe mare și violet care atârna de o ramură deasupra lui. Șarpele se răsuci din reflex pe ramură, iar piatra căzu în mâna lui Anakin care o aștepta.

— Este un venrap, spuse Klay. Dacă otrava lui nu te omoară, te va strivi până la moarte.

— Poate că știi mai multe despre această lume decât mine, recunosc Anakin în timp ce se îndepărta de sub șarpe. Și chiar dacă pari să te poți apăra singur, probabil că nu ar trebui să te las singur aici, așa că...

— Mă lași să te ajut?

— În regulă, zise Anakin, gândurile sale anterioare de somn fiind acum uitate. O să-mi sting focul de tabără, apoi ne putem pune în mișcare. Ai grijă la șerpi.

Capitolul 3

— Recepționăm semnalul de localizare al navei CloakShape, spuse Bultar Swan de la consola de comunicații a navetei Nallastiene.

Obi-Wan tocmai intrase pe puntea de comandă a navetei dintr-un mic vestibul, unde se schimbaseră în costumul tradițional Jedi. Era un V-interceptor Nallastian de luptă, cu două motoare repulsor bulbucate. Puntea de comandă era suficient de mare doar pentru un pilot și trei pasageri. Margravina Quenelle stătea în spatele pilotului, întorcându-se în scaunul ei pentru a-l privi pe Obi-Wan cum venea lângă Bultar Swan și examina ecranul senzorilor consolei de comunicații. Pe ecran clipea constant un punct luminos slab.

— Există încă destulă interferență, îi spuse Margravina lui Obi-Wan. Dar se pare că Padawanul tău a ajuns până la urmă pe suprafața Nallastiei. Cu toate astea, conform citirilor senzorilor noștri, a aterizat la poalele Muntelui Octan.

— E de rău? întrebă Obi-Wan.

Aruncând o privire spre fereastra cabinei de pilotaj, văzu cum coborau în întunericul de pe partea de noapte a lunii.

— Nu este bine, răspunse Margravina. Multe creaturi periculoase trăiesc la poalele munților. Își trecu degetele peste gulerul robei sale din piele de șopârlă și spuse: Această piele, de exemplu, provine de la un grillik sălbatic – o reptilă mare, cu șase picioare. În general, grillikii sunt pașnici, dar pot fi extrem de teritoriali, mai ales față de cei care se plimbă prea aproape de cuiburile lor.

Privind cu atenție forma rochiei Margravinei, Bultar întrebă:

— Îi vânați?

— Nu, răspunse Margravina. Aceasta a fost rănită mortal în timpul încercării de a împiedica braconierii extraterestrii să-i fure puii. Când am găsit-o, era în agonie. Margravina se ridică de pe scaun și își trase înapoi roba pentru a dezvălui o vibrolamă cu mâner de os prinsă de coasta ei. Cu această armă, i-am pus capăt durerii. Îi port pielea pentru ca moartea ei să nu fi fost în zadar.

— I-ai prins vreodată pe braconieri? întrebă Bultar.

— Da, răspunse Margravina în timp ce-și acoperea vibrolama. Nici moartea lor nu a fost în zadar.

— Cum așa? întrebă Obi-Wan cu răceală.

Margravina zâmbi.

— Pentru că au servit drept avertisment pentru ceilalți, iar de atunci nu am mai primit nicio vizită de la braconieri.

Își îndreptă atenția spre fereastra cabinei de pilotaj. Bultar se aplecă aproape de Obi-Wan și șopti:

— Sper ca Anakin să nu se împiedice de vreun grillik.

— Eu sper că nu mișcă niciun mușchi, șopti Obi-Wan.

Naveta coborî rapid, îndreptându-se spre sursa semnalului emis. În timp ce pilotul aducea naveta la joasă înălțime deasupra junglei, activă un reflector și îl îndreptă spre vârfurile copacilor. Trecând pe lângă copaci și peste un câmp cu iarbă, văzură o dâră de fum subțire care se ridica.

— Am găsit nava, spuse pilotul. Ceea ce a mai rămas din ea.

Pilotul ateriză naveta la mică distanță de rămășițele navei de luptă a lui Anakin. Rampa navei încă se întindea când Obi-Wan sări la pământ și alergă spre resturile în flăcări.

— Anakin! strigă Obi-Wan.

Nu primit niciun răspuns, dar observă urmele de cizme ale lui Anakin în jurul locului prăbușirii. Din câte vedea, Anakin lucrase rapid pentru a stinge flăcările epavei.

Bultar ieși din navetă, purtând o pereche de baghete luminoase. Îi înmână una lui Obi-Wan, apoi arată spre o zonă aflată la sud-est de locul prăbușirii.

— Semnalul de localizare vine din acea direcție.

Găsiră scaunul ejectat, apoi urmară o cărare de iarbă îndoită și zdrobită până când găsiră tabăra lui Anakin. Bultar se uită la micul morman de pământ care fusese aruncat peste ceea ce fusese de curând un foc de tabără și comentă:

— Se pare că Padawanul tău lasă urme pe unde trece.

— Așa cum am spus, mai are multe de învățat. Obi-Wan se ghemui și își puse mâna pe grămada de pământ. Încă e caldă. A plecat acum mai puțin de o oră.

— Și nu a plecat singur, adăugă Bultar. Uită-te aici. Un alt set de urme de cizme. Mult mai mici. Duc în direcția aceea.

— Ați găsit ceva? întrebă o voce din spatele Jedilor.

Obi-Wan și Bultar se întoarseră să o vadă pe Margravină, care purta și ea o baghetă luminoasă.

— Am găsit urmele lui Anakin, spuse Obi-Wan, împreună cu urmele de cizme ale altcuiva. Nu este niciun semn de luptă. Se pare că au plecat în ultima oră și s-au îndreptat spre nord-est. Există vreo așezare la distanță de mers pe jos?

— Da, răspunse Margravina. Fortăreața Reginei Craniului.

— Nu sună prea primitiv, comentă Obi-Wan.

— Dimpotrivă, spuse Margravina, mă aștept ca Padawanul tău să fie binevenit acolo, ca și noi. Dacă nu a sosit deja, va sosi în curând. Sugerez să ne întoarcem la navetă și să zburăm direct la fortăreață.

— Mulțumesc, spuse Obi-Wan.

Margravina se întoarse să se îndrepte spre navetă, iar Jedii o urmară la o distanță discretă.

— Nu ai impresia că și ea ascunde ceva? îi șopti Bultar Swan lui Obi-Wan.

— Absolut, răspunse Obi-Wan în șoaptă.

O urmară pe Margravină în navetă, care apoi decolă în noapte, îndreptându-se spre nord-est.

Capitolul 4

— Regiunea asta din Nallastia are un nume, Klay? întrebă Anakin în timp ce îl urma pe băiat pe o pantă abruptă prin jungla întunecată.

— Ne aflăm pe Muntele Octan, răspunse Klay. Este un vulcan.

Anakin își aminti că proprietarul navei originale *Contrabandistul Soarelui* se numise Octan.

— Vulcanul este activ? întrebă el.

— Cred că este latent. Ar trebui să putem să le vedem, vulcanul și fortăreața Reginei Craniului, când ajungem în vârful acestui deal.

Ajunși în vârful dealului, își croiră drum prin frunzișul gros pentru a se trezi în fața unui zid făcut din rocă vulcanică neagră, înalt de aproximativ trei metri.

— Nu prea văd nicio praveliște a vulcanului, spuse Anakin.

— Trebuie doar să trecem peste acest zid, spuse Klay.

Zări o liană care șerpuia de la sol până în vârful zidului și trase de ea. Urcându-se cu mâinile pe ea, Klay ajunsese pe zid. Odată ajuns în vârf, Anakin era deja lângă el.

— Cum ai ajuns aici atât de repede? șopti Klay.

— Am sărit, răspunse Anakin.

Din poziția lor ridicată, văzură că zidul stabilea perimetrul unui complex mare. În interiorul complexului se afla o fortăreață masivă care părea să aibă aproximativ zece etaje. La fel ca și zidul, era sculptată din rocă vulcanică.

Anakin putu distinge rânduri eşalonate de creneluri pe acoperișul fortăreței, care se profilau pe cerul nopții. Dincolo de fortăreață, vârful conic al Muntelui Octan împungea cerul. Atât muntele cât și fortăreața erau scăldate într-o strălucire albăstruie pe care Anakin o confundă cu lumina unei alte luni, până când văzu că sursa ei era planeta Fondor, care se ridicase deasupra junglei pentru a reflecta lumina soarelui din sistemul Fondor. Anakin auzise că fenomenul fusese denumit *lumina planetei*.

— Stai jos, spuse Anakin.

Klay imită ghemuirea lui Anakin care alerga de-a lungul vârfului zidului. Zidul urma conturul unui megalit și, în timp ce ocoleau curba, se treziră deasupra unui câmp lung. Pe câmp, stăteau de gardă cincizeci de războinici Nallastieni. Războinicii erau îmbrăcați în piei de reptile și armuri făcute din oase de animale. Majoritatea lor purtau lansatoare de proiectile energetice primitive, dar câțiva dintre ei mânuiau blastere relativ noi. Cu toții se aflau în fața unei femei care stătea pe o platformă care ieșea din cetate. Platforma se termina în apropierea a trei megaliți, pietre masive care aveau o înălțime de aproximativ opt metri și erau separate de o distanță de trei metri. Cele trei pietre fuseseră aranjate într-o formație triunghiulară pentru a se confrunta una cu cealaltă ca niște santinele amenințătoare, iar terenul dintre pietre era plin de oase, atât umane, cât și extraterestre. La fel ca războinicii, femeia de pe platformă era îmbrăcată și ea în piei de reptile. Părând să fie conducătoarea, ținea în mână un toiag lung care era încununat cu un craniu uman auriu strălucitor. Anakin nu putu determina dacă era un craniu real care fusese vopsit în auriu sau doar o sculptură, dar, în orice caz, arăta destul de sinistru.

Femeia lovi bastonul de platformă și spuse:

— Au fost prinși doi străini. Pretind că nu sunt braconieri, dar am găsit pe nava lor dovezi ale interesului lor pentru creaturile sacre de pe Nallastia. Străinii vor fi acum aduși în față.

O ușă boltită se deschise în partea laterală a fortăreței. Prin ușă, Anakin zări o navă spațială modestă care era parcată într-o curte.

— E nava familiei mele! șopti Klay.

Prin ușa arcuită a fortăreței, șase războinici escortară pe platformă o sanie antigrav grea. Sania susținea o macara cu un mecanism cu troliu, iar de troliu atârna lângă triada de megaliți strălucitori o cușcă mare de metal. În interiorul cuștii se aflau un bărbat și o femeie care purtau haine asemănătoare cu cele ale lui Klay.

— Părinții mei! șopti Klay, încordându-se pentru a țâșni.

— Mi-am dat seama, șopti Anakin, reținându-l.

Pe platformă, femeia cu toiagul cu craniu privi prizonierii din cușcă și spuse:

— Aveți un ultim cuvânt de spus?

— Suntem nevinovați! zise bărbatul din cușcă. Numele meu e Hondu Firewell, iar soția mea este Tattyra. Suntem zoologi de pe Corulag. Am vrut doar să studiem animalele din lumea voastră.

— Vă rog... contactați biroul Senatorului Rodd, spuse Tattyra Firewell. Ei vor confirma că expediția noastră era autorizată. Ne pare rău că am aterizat fără permisiunea dumneavoastră, dar...

— Ajunge! o întrerupse femeia de pe platformă. M-am săturat de străini și de minciunile lor.

Făcu un semn din cap către războinicii de lângă sanie. Un războinic atinse un control care extinse brațul macaralei, iar cușca se mișcă spre cei trei megaliți. Dintr-o dată, barele cuștii se retraseră și părinții lui Klay căzură. În timp ce trupurile lor cădeau prin spațiul a doi dintre cei trei megaliți, avu loc o străfulgerare puternică de lumină, iar apoi, incredibil, cei doi Firewell se opriră în aer, plutind deasupra grămezilor de oase împrăștiate.

— Nu! strigă Klay.

Toți războinicii de pe câmp se întoarseră să privească spre locul unde se ghemuiau el și Anakin pe perete. Mai mulți războinici își pregătiră armele. Anakin îl apucă pe Klay de talie și sări chiar în momentul în care zidul fu bombardat de o ploaie de săgeți, sulite și fulgere energetice. Klay icni când Anakin ateriză în mijlocul războinicilor și apoi îl aruncă peste umăr. Ducându-l pe Klay, Anakin trecu printre războinici, ferindu-se de ei înainte să sară pe lângă megaliții luminoși și să ajungă pe platformă. Dintr-o singură mișcare rapidă, își pivotă corpul pentru a-l plasa pe Klay în spatele său în timp ce își scotea și activa sabia de lumină. Întinse mâna liberă spre femeia cu bastonul și îi prinse partea superioară a brațului pentru ca aceasta să nu poată fugi, apoi își înclină sabia astfel încât să bâzâie periculos de aproape de gâtul ei. Acum, că se apropiase, Anakin își dădu seama că femeia nu avea probabil mai mult de optsprezece ani.

Toți războinicii Nallastieni își îndreptară armele spre Anakin.

— Dacă mă împușcă pe mine, s-ar putea să te lovească și pe tine, spuse Anakin calm.

— Nu trageți! strigă femeia.

— Spune-le să își lase armele jos, adăugă Anakin.

În ciuda faptului că era cu mult depășit numeric, o sclipire de amenințare în privirea lui o asigură pe femeie că era pregătit să lupte.

Buzele femeii tremurară în timp ce spuse:

— Coborâți armele.

Războinicii se supuseră.

Anakin se uită la Tattyra și Hondu Firewell, care aveau expresii amețite în timp ce trupurile lor moleșite continuau să plutească în aer între cei trei megaliți strălucitori.

— Ce le-ai făcut celor doi Firewell? o întrebă Anakin pe tânăra femeie.

— Există un câmp energetic între aceste pietre, răspunse ea. Criminalii se află într-o stare de animație suspendată.

— Eliberează-i imediat, ordonă Anakin.

— S-ar putea să fie imposibil, răspunse femeia.

Înainte ca Anakin să poată cere o explicație, sunetul repulsorului unui vehicul se auzi de deasupra. Anakin își menținu poziția pe platformă în timp ce o navetă V-interceptor coborî și ateriză pe câmpul de lângă fortăreață. Trapa navei se deschise și Margravina Quenelle coborî pe rampă, însoțită de Obi-Wan și Bultar Swan.

Războinicii Nallastieni se dădură la o parte, permițându-le Margravinei și celor doi Jedi să treacă. Anakin își spori mai tare strânsoarea pe brațul tinerei femeii și spuse:

— Să nu faci mișcări bruște, Regină a Craniului.

Neînduplecată, tânăra femeie răspunse:

— Te înșeli. Eu sunt Prințesa Calvaria.

— Dacă nu ești Regina Craniului, atunci cine este? întrebă Anakin confuz.

— Eu sunt, spuse Margravina Quenelle în timp ce se îndrepta spre platformă.

Și insistă să o eliberezi imediat pe fiica mea.

Capitolul 5

— Tu ești Regina Craniului? întrebă Bultar Swan cu surprindere.

— Doar pentru războinicii din această fortăreață, răspunse Margravina Quenelle. Restul Nallastiei mă recunoaște după titlul de Margravină.

Pe platforma care se întindea de la fortăreață până la cei trei megaliti, Anakin își păstră strânsoarea pe brațul Prințesei Calvaria. Sabia lui nu se clinti deloc. Privind-o pe Margravina, care stătea alături de Bultar și Obi-Wan pe pământul de lângă platformă, spuse:

— O voi elibera pe fiica ta după ce ea va elibera prizonierii.

— Explică-te, Padawan, spuse Obi-Wan.

Fără a-i da drumul Calvariei, Anakin arătă din cap spre Klay și spuse:

— Acesta este Klay Firewell. El m-a găsit după ce războinicii i-au capturat părinții.

— Firewell sunt braconieri, protestă Calvaria.

— Nu sunt braconieri! strigă Klay din spatele lui Anakin. Sunt doar zoologi!

— Calvaria, ai vreo dovadă că cei doi Firewell au prins sau au rănit vreo creatură de pe lumea noastră? întrebă apoi Margravina.

Calvaria se încruntă.

— Nava lor conținea multe holograme ale creaturilor pe care plănuiau să le ucidă.

— Zoologii posedă de obicei holograme ale animalelor, acceptă Margravina. Ați găsit și arme, capcane sau cuști pe nava lor?

— Nu, Regină a Craniului, înghiți în sec Calvaria.

Ochii Margravinei se măriră.

— Calvaria nu-mi spune că s-ar putea să fi acuzat pe nedrept această familie!

— Au recunoscut că au debarcat fără permisiunea noastră! replică Calvaria.

— Această crimă nu merită *Pietrele Trinității*! spuse Margravina. Ar fi trebuit să le ordonați, pur și simplu, să se întoarcă în lumea lor.

Margravina se întoarse spre Obi-Wan și spuse:

— Regret că fiica mea a acționat imatur și în grabă. I-a plasat pe cei doi Firewell între pietrele antice ale *Trinității*, care conțin un vortex gravitațional lunar. Pietrele sunt legate de un câmp energetic magnetic puternic în care se poate intra, dar din care nu se poate scăpa. După ce ceva intră în câmp, pietrele sunt atrase magnetic una de cealaltă. În nouăzeci de minute, ele se vor întâlni, iar apoi se vor respinge înapoi în pozițiile lor inițiale. Arătă spre oasele care se odihneau pe pământ sub prizonierii care pluteau și spuse: Tot ceea ce se află în interiorul câmpului, între cele trei pietre, va fi zdrobit.

— Ce? icni Klay.

— Așteaptă, Klay, spuse Anakin. Își dezactivează sabia și o eliberă pe Calvaria. Nu aveam nicio intenție de a-i face rău fiicei tale, Margravină... Vreau să spun, Regină a Craniului. Am căutat doar să previn nedreptatea.

— Bineînțeles, spuse Margravina.

Anakin se uită la Obi-Wan, care dădu din cap în semn de aprobare. Apoi se întoarse spre *Pietrele Trinității* și întrebă:

— Cât de puternic este vortexul gravitațional?

— Dacă până și una dintre *Pietrele Trinității* este răsturnată sau deteriorată, eliberarea de energie ar putea fi un cataclism pentru lumea noastră, răspuse Margravina. De aceea, sunt staționați războinicii în această fortăreață – pentru a proteja *Pietrele Trinității*.

Anakin se întoarse spre Calvaria.

— Prințesă, ai spus că *ar putea* fi imposibil să eliberăm prizonierii. Știi vreo modalitate de a-i salva?

— E scris că singura modalitate de a dezactiva câmpul energetic este plasarea *Stelelor Pierdute* ale Nallastiei deasupra *Pietrelor Trinității*, răspuse Calvaria.

— I-am informat pe tovarășii mei despre *Stelele Pierdute* – trei pietre prețioase de putere care pot întrerupe scuturile de apărare magnetică și pot perturba câmpurile de forță, spuse Bultar Swan.

Margravina aprobă din cap.

— Strămoșii mei, Octanii din sectorul Darpa, foloseau pietrele prețioase pentru a jefui nave și a acumula bogății. Acum patru mii de ani, Margraful Octan a adus pietrele prețioase pe această lună, pe care a numit-o după soția sa. După ce Margraful a dispărut odată cu *Contrabandistul Soarelui*, s-a zvonit mult timp că pietrele prețioase erau încă la el. De fapt, el le-a lăsat lui Nallastia. Ea a fost cea care a construit această fortăreață și a aranjat *Pietrele Trinității*, folosind pietrele prețioase doar pentru a face bine. Dar după ce o bandă de pirați a încercat să fure pietrele prețioase, Nallastia le-a ascuns pe toate trei în *Caverna Craniilor Urlătoare*.

Calvaria făcu un gest spre Muntele Octan și spuse:

— Conform cuvintelor Nallastiei noastre...

*Dincolo de craniile care urlă din pereți,
Prima stea se odihnește acolo unde au căzut uriașii.
A doua stea arde sub cascade.
A treia stea trăiește acolo unde locuiesc monștrii.*

— Timp de patru milenii, *Stelele Pierdute* au rămas în peșteră, spuse Margravina. Au existat căutări, dar toate s-au soldat cu eșecuri. Se întoarse spre Anakin și adăugă: Până acum.

— Nu înțeleg, spuse Anakin. Crezi că eu voi putea să le găsesc?

— Nallastia Octan a făcut o profeție de pe patul de moarte, răspuse Margravina. A prezis că o navă cu însemnele *Contrabandistului Soarelui* va sosi într-o zi în sistemul Fondor, transportând un campion care va recupera *Stelele Pierdute*. Cred că acel campion ai putea fi tu... sau Maestrul tău.

— Deci de aceea erai atât de nerăbdătoare să mă aduci în lumea ta, spuse Obi-Wan. Dar, așa cum am explicat deja, transportorul pe care l-ai văzut nu era *Contrabandistul Soarelui*. Era un fals.

— Se poate, spuse Margravina. Dar profeția nu specifica că nava va fi adevăratul *Contrabandistul Soarelui*, ci doar că va avea însemnele *Contrabandistului Soarelui*. Acele însemne se aflau pe transportor.

— În loc să ne certăm în legătură cu o profeție veche, spuse Klay, eu zic să ne mișcăm și să găsim acele trei pietre prețioase de putere, înainte să fie prea târziu.

Obi-Wan se uită la Bultar, apoi iar la Margravină, și spuse:

— Am venit aici pentru a-l găsi pe Anakin, nu pentru a vâna comori. Dar, bineînțeles că suntem de acord să găsim pietrele prețioase pentru a preveni moartea

a doi oameni nevinovați.

— Lasă-ne pe noi să căutăm, Klay, spuse Anakin. Tu vei fi în siguranță aici.

— Cu acești războinici? răspunse Klay. Las-o baltă. În plus, cunosc această planetă mai bine decât tine.

Obi-Wan o privi pe Margravină și spuse:

— Vrei să ne ghidezi până la peșteră?

— Voi face mai mult de atât, răspunse Margravina. A fost greșeala mea să îi permit Calvariei să conducă războinicii în absența mea și îmi asum întreaga responsabilitate pentru ceea ce s-a întâmplat cu cei doi Firewell. Poate că ești Jedi, dar nu cunoști lumea mea. Singurul mod în care vei găsi *Stelele Pierdute* de pe Nallastia este cu ajutorul Reginei Craniului.

Se auzi un sunet urât de măcinare și toate privirile se îndreptară spre *Pietrele Trinității*. Cei trei megaliți se mișcau deja încet unul spre celălalt, târâți magnetic de energia care îi lega. În zona dintre pietre, părinții lui Klay rămăseseră înghețați în câmpul energetic.

— În regulă, Regină a Craniului, spuse Obi-Wan. Să mergem!

Capitolul 6

După ce V-interceptorul Nallastian fu încărcat cu provizii de urgență, se ridică din complexul fortăreței și se îndreptă spre munte. În carlinga navei, Anakin pilota spre coordonatele *Cavernei Craniilor Urlătoare*. Bultar Swan, Regina Craniului și Klay Firewell stăteau pe scaunele rămase, în timp ce Obi-Wan stătea rezemat de perete, lângă consola de comunicații.

— Când vom ajunge la peșteră? întrebă Bultar, privind-o pe Regina Craniului.

— În curând, răspunse Regina Craniului. Se întoarse spre Anakin, care privea concentrat pe fereastră, și spuse: Zbori prea aproape de copaci.

Dintr-o dată, Anakin strigă:

— Țineți-vă bine!

Aruncă comenzile cu putere într-o parte, iar naveta se înclină brusc deasupra junglei.

— Ce s-a întâmplat? întrebă Obi-Wan, agățându-se de mânerul de deasupra consolei de comunicații.

— Un stol de reptile înaripate, răspunse Anakin în timp ce aducea naveta la o altitudine mai mare. Au apărut de nicăieri. Era cât pe ce să nu le văd.

— Bine că le-ai văzut, comentă Regina Craniului. Erau probabil niște *killspikes* migratori. Nu sunt cele mai deștepte zburătoare, dar au pielea foarte groasă și sunt capabile să provoace destule pagube navelor care zboară la înălțime joasă.

— Mulțumesc că m-ai avertizat, murmură Anakin.

— Am încercat, spuse Regina Craniului pe un ton indiferent.

Obi-Wan se deplasă pe punte până când ajunse lângă scaunul pilotului. Se aplecă și îi șopti lui Anakin la ureche:

— Simt că ești la limită.

— Sunt bine, Maestre, răspunse Anakin în șoaptă.

— Când te-ai odihnit ultima dată?

— Cu ceva timp în urmă. Dar, într-adevăr, sunt bine. În plus, aș putea pilota chestia asta și în somn.

— Asta nu e prea liniștitor, spuse Obi-Wan.

Anakin zâmbi. Obi-Wan se întoarse la consola de comunicații, dar rămase cu ochii pe Padawanul său. Deși toți Jedii umani erau antrenați să funcționeze pe perioade lungi fără somn, aveau totuși nevoie de el pentru a putea rămâne sănătoși. Urmărind mâinile lui Anakin pe comenzile navetei, Obi-Wan putu vedea că Anakin nu era la fel de stabil ca de obicei. Era clar că era obosit, dar mai era ceva. Obi-Wan se întrebă dacă nu cumva avea legătură cu misiunea lor actuală, un efort disperat de a salva părinții unui tânăr băiat. Bănuia că situația lui Klay Firewell trebuie să-l fi făcut pe Anakin să se gândească la propria lui mamă de pe Tatooine. Anakin nu mai vorbea despre ea la fel de mult ca înainte, dar știa că încă mai spera să se reunească cu mama lui într-o zi și să o elibereze din sclavie. Obi-Wan făcu o grimasă. În calitate de Jedi, era de datoria lui să fie un gardian al libertății și al justiției în întreaga Republică Galactică. Din păcate, era foarte puțin probabil ca o lume inutilă și îndepărtată precum Tatooine să devină vreodată o planetă membră a Republicii Galactice, așa că era posibil ca Jedii să nu aibă niciodată jurisdicție acolo. Obi-Wan

putea înțelege îngrijorarea lui Anakin pentru mama sa, dar nu putea să-l lase pe Padawanul său să permită ca sentimentele sale să afecteze rezultatul misiunii.

Cu cât se gândea mai mult la asta, cu atât mai mult era convins că Anakin o luase în nume personal să-l ajute pe Klay Firewell. Dacă nu-și putea salva propria mamă, ar fi făcut tot posibilul pentru a-i salva pe părinții lui Klay. Cu toate acestea, Jedii nu aveau obiceiul de a se implica personal în ceva. Niciodată.

Câteva minute mai târziu, Anakin coborî naveta pe o lespede stâncoasă care ieșea dintr-o pantă abruptă, sub gura deschisă a unei peșteri mari. În timp ce grupul cobora din navetă, Obi-Wan se uită la Regina Craniului și întrebă:

— De unde provine numele peșterii?

— Cu milioane de ani înainte de sosirea coloniștilor umani pe Nallastia, răspunse Regina Craniului, peștera era locuită de multe animale și reptile indigene, unele destul de mari. Cele mai multe dintre aceste animale au pierit în timpul unei erupții vulcanice care le-a transformat casa într-o serie de tuburi masive de curgere a lavei. Acum, tot ce a mai rămas din ele sunt formele fosilizate ale fălcilor lor deschise și scheletele contorsionate, încastrate în pereții cavernei. Atunci când vântul se năpustește în peșteră, suieră printre oase și răsună prin tuneluri și camere, producând sunete sinistre care seamănă cu urletele unor creaturi rănite și muribunde. Chiar și numai sunetele i-au împiedicat pe cei mai curajoși războinici să pună piciorul în peșteră.

— Dacă am terminat lecția de istorie, îi întrerupse Klay Firewell, poate că putem începe...

Înainte ca băiatul să poată termina, vântul se întăși și un vuiet îngrozitor veni din gura cavernei. La început, toată lumea crezu că sunetul era efectul de urlet pe care îl descrisese Regina Craniului, dar apoi văzură o formă umbrită revărsându-se din peșteră. Era un păianjen. Unul foarte, foarte mare, cu un abdomen aproape de mărimea unui V-interceptor. Fiecare dintre cele opt picioare lungi era la fel de gros ca trunchiul unui om adult. Fără avertisment, păianjenul își îndreptă organele filiere spre ei și lansă un jet larg de filamente lipicioase spre cei trei Jedi și aliații lor.

În timp ce Obi-Wan, Anakin și Regina Craniului săriră la timp pentru a evita să fie loviți de filamente, Bultar Swan își aruncă corpul în fața lui Klay Firewell în încercarea de a-l proteja pe băiat. În ciuda efortului, atât ea cât și Klay au fost prinși în capcană. Dintr-o dată, cefalotoracele păianjenului străluci într-un verde aprins și eliberă o încărcătură electrică care circulă prin filamente. Bultar și Klay fură neutralizați instantaneu până la pierderea cunoștinței.

Anakin își scoase sabia și era pe punctul de a lovi păianjenul când Obi-Wan spuse:

— Stai! S-ar putea să fi reacționat defensiv!

Ignorându-l pe Obi-Wan, Regina Craniului își scoase vibrolama cu mâner de os și sări asupra păianjenului. În timp ce saltul o purta pe spatele creaturii, ea își trecu lama prin zona din spatele ochilor acesteia. Regina Craniului executase o rostogolire în picaj înainte să aterizeze pe el, iar păianjenul țipă în timp ce sângele negru îi țâșnea din rană. Apoi, picioarele îi cedară și era mort înainte să atingă pământul.

Obi-Wan și Anakin alergară spre formele nemișcate ale lui Bultar și Klay.

— Sunt încă în viață, spuse Obi-Wan. Apoi se uită la Regina Craniului și întrebă: A fost necesar să ucidem păianjenul?

— Dacă nu aș fi făcut-o, prietenii tăi ar fi fost morți, afirmă Regina Craniului. Păianjenul mai întâi își neutralizează victimele, apoi le mănâncă de vii. Credeți-mă... nu a reacționat defensiv.

Regina Craniului îi ajută pe Obi-Wan și Anakin să-i scoată pe Bultar și pe Klay din filamentele lipicioase, apoi le puseră trupurile inconștiente în navetă.

— Nu ar fi înțelept să-i lăsăm singuri aici, spuse Regina Craniului. În primul rând, au nevoie de îngrijiri medicale. De asemenea, există și alte creaturi precum păianjenul care își fac din acest munte casa lor. Unele dintre ele ar fi destul de capabile să pătrundă în această navetă, consumându-i carcasa.

— Nu mă îndoiesc ai cunoștințe despre Nallastia care sunt superioare celor știute de noi, spuse Obi-Wan. Ești dispusă să continui în peșteră?

— Nu aș fi venit aici dacă nu aș fi fost dispusă, răspunse Regina Craniului.

Obi-Wan se uită la Anakin și spuse:

— Există un swoop și niște baghete luminoase în cala de marfă a navei. Te rog să le aduci.

Anakin deschise ușa compartimentului de marfă, se urcă înăuntru și împinse afară un swoop ponosit. Fiind mai rapid decât orice motocicletă speeder, swoopul era în esență o capsulă cu motor puternic, cu un scaun și un ghidon de control. Apucând o pereche de baghete luminoase, Anakin întrebă:

— Și acum?

— Zbori cu Bultar și Klay înapoi la fortăreață, spuse Obi-Wan în timp ce împingea swoopul sub adăpostul unor frunzișuri din apropiere. Ai grijă să fie bine tratați. După ce Regina Craniului și cu mine vom găsi pietrele prețioase, vom folosi swoopul pentru a ne întoarce la fortăreață și a-i elibera pe părinții lui Klay.

Sceptic, Anakin întrebă:

— Iartă-mă. Maestre, dar ești sigur că acesta este cel mai bun plan?

— Date fiind circumstanțele, da, este cel mai bun plan, răspunse Obi-Wan. Așa cum a spus Regina Craniului, nu-i putem lăsa pe Bultar și pe Klay aici, iar ea are o idee mai bună decât noi despre ceea ce ar putea fi în acea peșteră. Ai dovedit deja că poți pilota naveta, așa că cel mai bine ar fi să o duci înapoi la fortăreață. Orice alt plan nu ar face decât să pună mai multe vieți în pericol.

Anakin voia să protesteze, să-i spună lui Obi-Wan că nu se temea să intre singur în peșteră dacă ar fi fost nevoie. Dar știa, după expresia hotărâtă a lui Obi-Wan, că nu avea rost să se certe. În timp ce îi înmâna baghetele luminoase, spuse:

— Da, Maestre.

Anakin intră în navetă, iar Obi-Wan și Regina Craniului intrară în *Caverna Craniilor Urlătoare*.

Capitolul 7

Intrând în gura peșterii, Obi-Wan și Regina Craniului văzură rămășițele fosilizate ale multor creaturi încastrate în pereții cavernei. Un vânt rece intră în peșteră și se strecură prin crăpăturile oaselor străvechi, producând un sunet care era cu adevărat înfiorător, ca un mârâit inuman amestecat cu un strigăt de moarte cu ecou.

În timp ce pătrundeau mai adânc în peșteră, Obi-Wan aruncă o privire spre pereți și spuse:

— Poți să repeți, te rog, poemul pe care l-a recitat fiica ta mai devreme?

Regina Craniului recită:

*Dincolo de craniile care urlă din pereți,
Prima stea se odihnește acolo unde au căzut uriașii.
A doua stea arde sub cascade.
A treia stea trăiește acolo unde locuiesc monștrii.*

Ajustând lumina baghetei sale luminoase, Obi-Wan spuse:

— Evident, primul vers se referă la această zonă, iar *stelele* sunt pietrele prețioase. Știi ce înseamnă celelalte cuvinte?

— Doar că fac aluzie la locația fiecărei pietre prețioase ascunse.

— Nallastia trebuie să fi făcut o treabă bună ascunzându-le, dacă nimeni nu a reușit să le găsească de mai bine de patru mii de ani. Dar nu putem lăsa asta să ne oprească.

Înaintară prin peșteră până când ajunseră la un tunel cu tavanul jos. Treizeci de metri mai încolo, tunelul părea să se termine într-o zonă de întuneric total.

— Nu te apropia, o avertiză Obi-Wan.

Înaintând spre întuneric, Jediul își dădu seama că tunelul se oprea brusc într-o prăpastie adâncă. Bagheta sa era capabilă să lumineze obiecte aflate la o distanță de până la cincizeci de metri și putea vedea un perete lat de cealaltă parte a prăpastiei, la aproximativ cincisprezece metri distanță. Își întinse bagheta peste marginea podelei, dar pereții prăpastiei dispărură într-o zonă neagră îndepărtată. Își putea doar imagina adâncimea prăpastiei. În dreapta jos, Obi-Wan văzu ceea ce părea a fi un pod natural, cu o lățime de aproximativ un metru, care se întindea peste prăpastie până la o altă gaură întunecată, probabil un alt tunel. Se întrebă dacă putea să sară spre pod când o simți pe Regina Craniului lângă el.

— E drum lung până jos, comentă Regina Craniului.

— Mai mult ca sigur, adăugă Obi-Wan. Arată spre podul natural și spuse: Se pare că este singura cale de traversare. Crezi că poți sări spre el?

— Nu și dacă nu trebuie, răspunse Regina Craniului.

Spre surprinderea lui Obi-Wan, Regina Craniului coborî peste marginea podelei, apoi păși pe o lespede îngustă, chiar sub poziția lor, pe care Obi-Wan nu o observase. Lespedea cobora de-a lungul peretelui până la pod. Nu era o coborâre ușoară, dar era preferabilă unui salt lung peste abisul întunecat. Obi-Wan o urmă pe Regina Craniului, care se lipise de perete în timp ce cobora pe lespede. Ea tocmai

pășea pe pod când Obi-Wan simți cum lespedeau cedează sub greutatea sa. În timp ce mâinile și genunchii răzuiau peretele, se împinse, lansându-se spre pod. Urmă un sunet urât de crăpătură când ateriză dur în fața Reginei Craniului, aruncându-și brațele în lateral pentru a împiedica corpul să se rostogolească de pe pod.

— Ești în regulă? întrebă Regina Craniului.

— Mai mult sau mai puțin, spuse Obi-Wan în timp ce se ridica de pe pod.

Uitându-se peste marginea acestuia spre întunericul de dedesubt, își reprimă un tremur involuntar.

— A sunat de parcă ți-ai rupt ceva, spuse Regina Craniului.

— Mi-am rupt, recunosc Obi-Wan. Două coaste.

Regina Craniului tresări.

— Jedii... adică, voi simțiți durerea?

— Da, spuse Obi-Wan calm. Dar o putem controla.

Fără alte explicații, îi făcu semn Reginei Craniului să îl urmeze pe pod. Erau la jumătatea drumului când Obi-Wan auzi un clic de pe peretele din spatele lui. Se întoarse să privească dincolo de Regina Craniului spre o mică zonă a peretelui prăpastiei unde un panou alunecase înapoi pentru a dezvălui o gaură rotundă.

— Apleacă-te! strigă Obi-Wan în timp ce își lua sabia de lumină.

Regina Craniului se lăsă în jos, aruncându-se pe pod, chiar în momentul în care se auzi o rafală puternică de focuri de blaster și trei proiectile de energie porniră din gaura din perete. Sabia lui Obi-Wan era deja aprinsă în momentul în care proiectilele ajunseră la el și le lovi cu putere. Le respinse pe primele două în peretele prăpastiei și îl trimise pe al treilea direct în gaură, provocând o mică explozie. Sunetul focurilor de armă răsună în prăpastie, apoi se stinse. Regina Craniului se ridică.

— Ce s-a întâmplat?

Obi-Wan arătă spre peretele din spatele ei, unde ieșea fum din gaura creată.

— A fost o veche capcană laser automată, cu un blaster ascuns în perete. Bănuiala mea este că era echipat cu un senzor care să-l facă să tragă asupra oricui se afla la jumătatea podului. Știi dacă Nallastia Octan a instalat astfel de capcane în întreaga cavernă?

— Nu știu. Este posibil să fi făcut asta pentru a proteja pietrele prețioase de putere de pirați. Bănuiesc că, dacă cineva ar coborî până pe fundul prăpastiei, ar găsi rămășițele multor vânători de comori ghinionști.

După ce traversară podul spre cealaltă parte a prăpastiei, Obi-Wan și Regina Craniului intrară într-un tunel care îi duse într-o cameră cu tavan înalt. Spre uimirea lor, pereții camerei erau tapetați cu statui enorme de ființe extraterestre, unele dintre ele având o înălțime de peste opt metri. Dacă statuile erau asemănări fidele, ființele erau creaturi asemănătoare unor insecte cu patru brațe și doi ochi multifățetați.

— Ai mai văzut așa ceva pe Nallastia? întrebă Obi-Wan.

— Niciodată, răspunse Regina Craniului.

— Sunt destul de vechi, observă Obi-Wan. Probabil că sunt anterioare sosirii coloniștilor umani.

— Vrei să spui că o civilizație extraterestră a existat cândva pe această lună?

— Depinde cum privești lucrurile, spuse Obi-Wan. Din punctul lor de vedere, oamenii tăi sunt extratereștri.

Erau paisprezece statui în total, dintre care douăsprezece stăteau în picioare; celelalte două zăceau pe podea, rupte în mai multe bucăți. La început, Obi-Wan

bănuie că perechea sfărâmată ar fi putut fi răsturnată în mod deliberat, dar apoi observă o crăpătură largă și zdravănă în podeaua camerei, chiar sub zona în care se aflau cele două statui căzute. Se părea că un cutremur ar fi putut fi de vină pentru căderea statuiilor.

— Mă întreb ce s-a întâmplat cu ei, spuse Regina Craniului, minunându-se de statui. Cu extraterestrii, adică. Oare au murit? Sau s-au mutat în altă lume?

— Habar n-am, dar ar fi greu să le simți lipsa, spuse Obi-Wan.

Privi dincolo de statui spre o ușă care părea a fi un pasaj către o altă cameră. Apoi se uită iar la cele două statui căzute și cuvintele îi veniră în minte.

— *Prima stea se odihnește acolo unde au căzut uriașii*, spuse el cu voce tare.

— Ar putea fi aici? întrebă Regina Craniului.

— Să vedem, spuse Obi-Wan, și se îndreaptă spre crăpătura largă din podea.

La o inspecție mai atentă, crăpătura se deschidea într-o gaură imensă. Întinzând bagheta luminoasă, Obi-Wan privi în jos, în gaură, dar în loc să vadă o piatră prețioasă, se trezi că privește în ochii aurii ai unui șarpe mare.

Hisssssssssssss!

Capitolul 8

Șarpele țâșni din gaură cu fălcile larg deschise, arătându-și colții lungi și obligându-l pe Obi-Wan să facă un pas înapoi și să se împiedice de o piatră. Șarpele își ridică capul, flutură din limbă și se pregăti să-l înghită pe Obi-Wan cu totul. De data asta, Obi-Wan nu mai ezită să se întrebe dacă nu cumva creatura reacționa în autoapărare. Își scoase sabia și se pregăti să lovească, dar o piatră trecu brusc pe deasupra capului său și intră direct în gura șarpelui. Carând greutatea neașteptată a pietrei, capul șarpelui căzu pe spate, lovindu-se puternic de podea. Trupul tremură o dată, apoi rămase nemișcat. Obi-Wan se întoarse și o văzu pe Regina Craniului în spatele lui. Tocmai își ștergea praful de pe mâini.

— Frumoasă aruncare, spuse Obi-Wan.

— Am ratat, mărturisi Regina Craniului. Am țintit spre nasul lui.

Obi-Wan și Regina Craniului își înfășurară brațele în jurul corpului șarpelui și îl târâră până la capăt afară din gaura din podea. În interiorul găurii, găsiră o frumoasă piatră prețioasă albastră.

— Prima *steal* oftă Regina Craniului, în timp ce scotea piatra prețioasă din gaură.

I-o înmână lui Obi-Wan, care o puse în rucsacul său.

— Am găsit una, mai sunt două, spuse Obi-Wan.

Părăsind camera statuiilor, Obi-Wan și Regina Craniului trecură la următorul pasaj, care avea pereți netezi, făcuți dintr-un aliaj dur, foarte reflectorizant. Tavanul părea să fie construit din același material. Cu calitatea lor reflectorizantă, tavanul și pereții intensificau atât de mult lumina baghetelor încât le era greu să vadă ceva. Cei doi exploratori diminuau puterea baghetelor luminoase și înaintară prin pasaj, lăsând o dâră de urme pe podeaua prăfuită.

În curând, fură surprinși să vadă două siluete umanoide umbrite – care purtau și ele baghete luminoase – apropiindu-se din cealaltă direcție. Își dădură rapid seama că acele siluete care se apropiau nu erau decât propriile lor reflexii pe un perete, acolo unde pasajul făcea un cot în unghi drept. Urmând acea curbă, ajunseră curând la o alta, apoi la alta și la alta. Combinația dintre suprafețele reflectorizante ale pereților și numeroasele curbe avu rolul de a zăpăci chiar și simțul de orientare al lui Obi-Wan, lăsându-i pe amândoi nesiguri în ce direcție se îndreptau. După alte câteva cotituri, pasajul se încheie cu o ușă metalică făcută din același aliaj ca și pereții.

O pârghie subțire părea să fie mecanismul de deschidere a ușii. Obi-Wan apăsă pe pârghie și auzi un pocnet, dar ușa nu se deschise.

— Este blocată, spuse Obi-Wan.

— Poți să folosești sabia de lumină pentru a o tăia? întrebă Regina Craniului.

— Posibil, spuse Obi-Wan în timp ce își ținea bagheta luminoasă mai aproape de ușă pentru a inspecta maneta. Dar, cu toate aceste reflexii, mi-ar fi greu să văd ce fac.

Făcu un pas înapoi de la ușă, apoi lansă o lovitură puternică de picior care ateriză chiar sub pârghia acesteia. Ușa se deschise, zburând.

Impresionată, Regina Craniului fluieră, apoi întrebă:

— Ce-ți mai fac coastele?

— Încă sunt în mine, răspunse Obi-Wan.

Trecând prin ușa deschisă, intrară într-o cameră cu zece laturi, cu o podea cu grătare, fără praf, și zece pereți cu oglinzi. Pe fiecare perete se afla câte o ușă închisă, cu excepția ușii deschise din spatele lor, care ducea înapoi pe drumul pe care veniseră. Dar, în timp ce se îndreptau spre centrul camerei, auziră un zgomot și se întoarseră pentru a vedea că ușa din spatele lor se închisese automat.

Toate ușile erau identice, fără niciun semn care să le deosebească una de alta, și erau făcute din același aliaj reflectorizant ca și pereții. Singura sursă de lumină provenea de la cele două baghete luminoase, iar toate reflexiile îi dezorientau pe Obi-Wan și pe Regina Craniului. În speranța de a-și redobândi simțul orientării, Obi-Wan se gândi să marcheze ușa prin care intraseră, dar apoi își dădu seama că nu o mai putea identifica nici măcar pe aceea. Podeaua lipsită de praf îl împiedica să vadă urmele propriilor pași. Obi-Wan se uită în jos la podeaua cu gratii, apoi privi atent prin golurile mici, deschise între zăbrele. Se părea că exista o cameră cu pereți de piatră la aproximativ trei metri sub poziția lor, dar Obi-Wan nu putu vedea dacă ducea sau nu la un alt pasaj.

— Este destul de rău că mă simt complet pierdută, recunosc Regina Craniului, dar camera asta îmi face rău la stomac.

— Închide ochii, spuse Obi-Wan. Și ia-mă de mână.

Regina Craniului închise ochii, îl luă de mână pe Obi-Wan, și îl urmă în timp ce acesta se îndrepta spre o ușă.

— Știi unde mergi? întrebă ea.

— Afară de aici, sper, răspunse el.

Își urmă simțul Forței și întinse mâna pentru a împinge o ușă, dar mâna lui întâlni aerul gol. Își dădu seama că încercase să deschidă o reflecție a unei uși. Înaintând încet, degetele sale întâlneau o ușă reală și el o împinse.

Regina Craniului, cu ochii încă închiși, auzi ușa deschizându-se.

— Ce vezi?

— Mai multe oglinzi, spuse el.

Închise ușa și se îndreptă spre o alta, pe care o deschise.

— Și acum? întrebă Regina Craniului.

— O scară în spirală, spuse Obi-Wan. Merge în jos.

— Cum sunt pereții de aici?

— Ar fi bine să ții ochii închiși.

Mână în mână, coborâră scara, care îi duse într-o cameră cu pereți de piatră care se afla direct sub podeaua cu grătare a camerei decagonale pe care tocmai o părăsiseră. Obi-Wan văzu un alt pasaj de cealaltă parte a camerei inferioare și o conduse pe Regina Craniului prin el. În timp ce mergeau, Obi-Wan spuse:

— Acum poți să deschizi ochii.

Regina Craniului deschise ochii.

— Ziduri de piatră, spuse ea. Ce ușurare.

— Sunt de acord, spuse Obi-Wan. Poți să-mi dai drumul și la mână.

— Dar îmi place să te țin de mână, spuse Regina Craniului.

— Oh, răspunse Obi-Wan, neștiind ce altceva să spună.

Continuă să meargă mai departe.

Capitolul 9

Pasajul îi conduse pe Obi-Wan și pe Regina Craniului în cea mai mare cameră de până atunci, o cavernă cu caracteristici naturale bine conservate. Singura dovadă a prezenței extraterestre străvechi era o cărare uzată de timp care se învârtă în jurul numeroaselor stalagmite care se ridicau din podea. Stalactitele lungi atârnavă din tavanul înalt, iar Obi-Wan își imaginează că cineva ar putea avea o privediște similară din interiorul fălcilor unui animal carnivor gigantic.

— Cred că am nevoie de mâna mea, spuse Obi-Wan.

— Crezi? spuse Regina Craniului.

— Da, spuse Obi-Wan. Cu ea îmi scot sabia.

— Păcat că nu ești ambidextru! spuse Regina Craniului, eliberând strânsoarea.

Baghetele lor luminoase aruncau umbre bizare în timp ce mergeau în liniște pe cărare. Sunetul apei care picura ajungea la urechile lui Obi-Wan, dar din cauza numeroaselor formațiuni de piatră care îl înconjurau, sunetul părea să răsună din toate direcțiile, iar el nu reușea să-i localizeze originea. Dar când poteca ocoli o stalagmită impunătoare, Obi-Wan și Regina Craniului ajunseră la marginea unui lac subteran. Acolo, Obi-Wan văzu sursa sunetului: apa se scurgea de pe marginea netedă a unei pietre largi, înclinate, care se întindea de pe un perete și ieșea peste lac. Fiecare picurare trimitea o undă ușoară pe suprafața lacului. La lumina celor două baghete luminoase, apa era atât de limpede încât Obi-Wan putu vedea cu ușurință rocile multicolore care se odihneau pe fundul bazinului.

Uitându-se la marginea netedă a pietrei late din care picura apa, bănuie că ar fi putut fi conturată de o cascadă în decursul multor secole.

— *A doua stea arde sub cascade*, spuse Regina Craniului.

— Tocmai mă gândeam la același lucru, spuse Obi-Wan.

Ținându-și ochii pe zona lacului de sub piatra cu margini netede și proeminente, Obi-Wan și Regina Craniului își mutară baghetele luminoase în spatele unei stalactite din apropiere, astfel încât lacul să fie din nou în întuneric. Sub suprafața apei, pe fundul bazinului, deveni vizibilă printre rocile multicolore o piatră prețioasă roșie strălucitoare.

— Mă voi scufunda eu după ea, spuse Regina Craniu, și începu să-și scoată haina din piele de reptilă.

— Așteaptă, spuse Obi-Wan. Mai este o altă cale.

Își ridică mâna dreaptă și făcu un gest spre apă. În timp ce Regina Craniului privea uimită, Obi-Wan folosi Forța pentru a ajunge la piatra de putere scufundată. Piatra se ridică prin apa limpede, ieși la suprafață, apoi zbură și ajunse în mâna lui Obi-Wan care o aștepta.

— Dacă nu aș fi văzut, nu aș fi crezut..., spuse Regina Craniului.

Cuvintele ei fură întrerupte de un pleoscăit violent. Atât ea, cât și Obi-Wan se treziră brusc prinși de o creatură acvatică cu corp vitros și tentacule lungi. Pentru că pielea ei era aproape în întregime transparentă, nu o văzuseră venind. Fiara o trase pe Regina Craniului sub apă. Obi-Wan – care încă ținea în mână piatra de putere roșie – își scoase sabia cu mâna liberă și lovi appendicele flexibile ale creaturii. Creatura se rostogoli, tușind bule de aer, și o aruncă pe Regina Craniului înapoi spre

Obi-Wan, care își dezactivă sabia la timp pentru a o prinde. În timp ce creatura rănită aluneca în apele întunecate, Regina Craniului spuse:

— Cred că tocmai mi-ai salvat viața.

— Presupun că nu aveți ceva numit *datorie pe viață* pe această lume? întrebă Obi-Wan.

— Ce anume?

— Nu contează.

Regina Craniului observă sabia lui Obi-Wan în mâna sa stângă și comentă:

— Ai spus că scoți sabia cu cealaltă mână.

— Da, ei bine... de obicei.

Obi-Wan prinse sabia la centură, apoi puse în rucsac piatra de putere roșie.

Cei doi părăsiră lacul subteran și se întoarseră pe poteca care se învârtea printre numeroasele stalactite. În curând ajunseră la un pasaj în care erau gravate hieroglife, imagini și simboluri care ilustrau istoria civilizației insectoide antice care construiseră camerele subterane. O secvență de hieroglife îi arăta pe insectoizi întâmpinând o navă spațială care transporta umanoizi, urmată de insectoizi invitându-i pe umanoizi la un mare banchet; la banchet, insectoizii și-au dezvăluit adevărata lor natură când și-au capturat oaspeții și i-au pregătit ca fel principal. În detalii dezgustătoare, hieroglifile arătau creaturile monstruoase devorând toți umanoizii.

Privind hieroglifile, Obi-Wan contemplă poemul care indica locația fiecărei pietre prețioase. *A treia stea trăiește acolo unde locuiesc monștrii*. Se întrebă dacă *monștrii* erau creaturi vii care ar fi putut supraviețui de-a lungul veacurilor sau dacă erau simbolici, precum *uriașii* din indiciul pentru prima stea.

Sperând că nu vor întâlni monștri vii și adevărați, Obi-Wan și Regina Craniului continuară să meargă prin pasaj până când intrară într-o altă cameră subterană spațioasă, cu stalactite care atârnavă din tavan. În centrul camerei, o carcasă din oțel transparent închidea un pedestal, pe care se afla o piatră verde prețioasă de putere. Pedestalul închis era înconjurat de trei statui de piatră cu insectoizi înalți.

— Dacă aceste statui sunt *monștrii* menționați în poem, spuse Regina Craniului, se pare că nu va trebui să ne facem griji în privința lor.

— Poate, acceptă Obi-Wan. Dar poemul nu menționa niciuna dintre celelalte creaturi pe care le-am întâlnit deja, așa că să rămânem în alertă.

Pietrele mărgineau o pasarelă care ocolea carcasa de oțel transparent și ducea spre un alt pasaj întunecat. Trecând pe lângă pietre, Obi-Wan se apropie de cutie. După cum îi spunea și numele, metalul era transparent, fiind un material folosit de obicei pentru ferestrele de pe navele spațiale. Deși oțelul transparent era în general destul de rezistent, nu era impermeabil la săbiile de lumină.

În timp ce Regina Craniului privea, Obi-Wan își activă sabia și făcu o tăietură circulară în partea laterală a carcasei. După ce termină, își dezactivă sabia, împinse tăietura circulară din metal pentru a crea o gaură și trecu prin ea pentru a lua piatra verde de putere. Stând încă lângă cutia de oțel transparent, Obi-Wan era pe punctul de a pune piatra verde în rucsacul său când auzi un zumzet puternic.

Înainte să se poată îndepărta de cutie, un câmp de forță îi înconjură poziția, prinzându-l în centrul camerei circulare.

— O altă capcană? întrebă Regina Craniului.

— Se pare că Nallastia Octan a instalat un câmp de forță ca protecție suplimentară pentru această piatră, presupuse Obi-Wan. Cred că a fost activat când am luat piatra prețioasă de pe pedestal.

— Dar pietrele prețioase au auri care pot distruge câmpurile de forță, spuse Regina Craniului. Din moment ce ai pietrele, ar trebui să poți trece direct prin câmp.

Obi-Wan ținut piatra verde în fața lui și făcând un pas înainte cu precauție. Urmă un sunet puternic de pocnitură în timp ce câmpul de forță era întrerupt, iar Obi-Wan se îndepărta în siguranță de carcasa din metal.

— Uimitor, spuse el în timp ce i se alătura Reginei Craniului lângă cele trei statui de piatră.

Dintr-o dată, cele trei statui începură să tremure. Obi-Wan și Regina Craniului se dădură înapoi. Spre uimirea lor, statuile se deschiseră brusc ca niște cochilii explozive, dezvăluind trupurile a trei creaturi insectoide uriașe care fuseseră ascunse înăuntru. Stând în picioare în mijlocul resturilor formate din cochiliile lor, cei trei insectoizi erau practic identici, fiecare având patru brațe cu gheare și doi ochi multifacetați. Unul dintre ei era puțin mai înalt și avea capul mai lat.

Toți trei se întoarseră să se uite la Obi-Wan și la Regina Craniului.

Insectoizii erau vii.

Capitolul 10

— Credeam că sunt doar niște statui! strigă Regina Craniului.

— Și eu am crezut la fel, strigă Obi-Wan. Se pare că au fost acoperite cu un strat de piatră, un înveliș pentru a le menține într-o stare de animație suspendată. Poate că energia eliberată de câmpul de forță a făcut cumva să se destrame învelișurile.

Înainte ca Regina Craniu să poată comenta teoria lui Obi-Wan, mandibulele celui mai înalt insectoid se deschisera și scoase un țipăt strident.

Obi-Wan simți că țipătul era o comandă și nu fu surprins când cei doi insectoizi mai scunzi își ridicară ghearele și se năpustiră spre el și Regina Craniului.

— Suntem care pe care, strigă Regina Craniului.

— Îl iau pe cel din stânga, strigă Obi-Wan. Lovește-le capetele.

Sabia lui se aprinse în același timp în care Regina Craniului întinse mâna spre vibrolama ei.

Urmând instrucțiunile lui Obi-Wan, Regina Craniului înfruntă insectoidul din dreapta. Creatura încercă să o lovească cu ghearele sale urâte, dar Regina Craniului reacționează cu o viteză uimitoare, întinzându-și brațul și înfingând vibrolama în gâtul insectoidului. Capul insectoidului se desprinsă perfect de corp, dar brațele sale lovira din reflex, aruncând-o pe Regina Craniului în cealaltă parte a camerei.

În timp ce Regina se prăbușea pe podeaua de lângă intrarea în următorul pasaj, celălalt insectoid se năpusti asupra lui Obi-Wan, dar Jediul se feri și lovi cu sabia în spatele său. În timp ce saltul insectoidului îi purta corpul prin spatele lui Obi-Wan, acesta răsuci lama prin gâtul creaturii, apoi o trase pe toată lungimea insectoidului care se zvârcolea. Corpul înjumătățit al creaturii se prăbuși pe podea, iar capul său ricoșă în perete cu un pocnet oribil.

Obi-Wan se întoarse și văzu că insectoidul rămas se ducea spre Regina Craniului, căzută lângă perete. Deasupra poziției insectoidului înalt, era suspendată din tavan o stalactită grea. Obi-Wan calculă instinctiv distanța dintre el și stalactită, apoi își aruncă sabia activată în sus. Rotindu-se prin aer, lama sabiei tăie stalactita chiar în zona în care aceasta se întâlnea cu tavanul. Insectoidul auzi zumzetul sabiei și pocnetul rocilor de deasupra și privi în sus. Ultimul lucru pe care îl văzură ochii săi multifacetați a fost stalactita ascuțită care se prăbușea spre corpul său.

Obi-Wan își recuperează sabia, apoi alergă la Regina Craniului și întrebă:

— Ești bine?

— Mai mult sau mai puțin, mormăi aceasta.

— Haide, atunci, spuse Obi-Wan, ajutând-o să se ridice în picioare. Părinții lui Klay Firewell vor fi într-o stare mai proastă decât noi dacă nu ducem aceste pietre prețioase la fortăreață. Simțind o briză în aer, Obi-Wan adăugă: Pe aici.

Obi-Wan și Regina Craniului merseră prin următorul pasaj până când ieșiră la o mică deschidere care era parțial obstrucționată de buruieni. Obi-Wan își croi drum printre ele și simți o oarecare ușurare când privi în sus și văzu cerul înstelat al Nallastiei. Urmându-l în noapte, Regina Craniului inspiră adânc aerul curat.

În mod incredibil, nu erau departe de intrarea în *Peștera Craniilor Urlătoare*. Obi-Wan scoase swoopul din frunzișul care îl acoperea. Era pe punctul să-i spună

Reginei Craniului să se urce în spatele lui, când ea se cățără pe vehicul, își aruncă un picior peste capsula motorului și apucă comenzile. Apoi spuse:

— Dacă nu te superi, conduc eu.

Obi-Wan se așază în spatele Reginei Craniului și își înfășură brațele în jurul taliei ei. Regina porni motorul, iar swoopul se lansă în noapte. Aducând vehiculul la o altitudine de croazieră, Regina trecu peste copaci și coborî pe versantul muntelui, îndreptându-se spre fortăreață.

Anakin îi aștepta. Stătea lângă *Pietrele Trinității* și privea coborârea vehiculului.

În timpul care trecuse, *Pietrele* se apropiaseră la o distanță de mai puțin de doi metri una de cealaltă, iar corpurile lui Tattyra și Hondu Firewell – încă suspendate în aer între megaliti – rămăseseră nemișcate, aparent inconștiente de faptul că erau la doar câteva minute distanță de a fi strivite de moarte. Sub corpurile lor plutitoare, oasele sfărâmate ale victimelor anterioare fuseseră împinse împreună într-o grămadă înaltă.

Regina Craniului coborî swoopul deasupra celui mai apropiat megalit. Obi-Wan băgă mâna în rucsacul său, scoase una dintre cele trei pietre prețioase și o puse deasupra megalitului.

— Unde sunt Bultar și Klay? strigă Obi-Wan de pe spatele vehicului.

— Sunt încă în interiorul navetei, răspunse Anakin. Sunt bine.

— Și războinicii mei? întrebă Regina Craniului în timp ce conducea swoopul spre următorul megalit.

— Sunt în fortăreață cu Prințesa Calvaria, răspunse Anakin în timp ce Obi-Wan așeza o piatră de putere în vârful următoarei pietre. Fără să-și ascundă resentimentul, Anakin adăugă: Se pare că nu au avut nicio problemă în a trimite oameni nevinovați la moarte, dar nu s-au putut hotărî să-i privească efectiv cum mor.

— Războinicii nu făceau decât să urmeze ordinele fiicei mele, replică Regina în timp ce pilota swoopul spre ultima piatră. Vă asigur că Prințesa Calvaria nu va mai face niciodată această greșală.

— Gata, spuse Obi-Wan în timp ce așeza cea de-a treia piatră de putere pe ultimul megalit.

Dintr-o dată, aerul fu umplut de un vuiet surd. Apoi, cei trei megaliti începură să se îndepărteze încet unul de celălalt, iar cei doi Firewell plutiră până jos, pentru a se odihni pe grămada înaltă de oase.

Anakin păși între megaliti.

— A funcționat! strigă el încântat. Câmpul de forță a căzut!

Cei doi Firewell erau salvați.

Capitolul 11

— Ești sigur că tu și părinții tăi sunteți în regulă, Klay? întrebă Anakin după ce Tattyra și Hondu au fost recuperați și treziți.

— Mă doare doar capul, răspunse Klay. Doctorul Nallastian a spus că voi reveni la normal în câteva ore. Și mama și tata sunt bine.

Anakin și Klay se aflau lângă nava familiei Firewell, într-o curte deschisă din spatele zidurilor fortăreței Reginei Craniului. Klay și părinții lui își reveniseră rapid după încercările lor și acceptaseră scuzele Prințesei Calvaria. Deși Regina Craniului îi invitase pe zoologi să rămână în fortăreața ei ca oaspeți de onoare, familia Firewell decise să părăsească Nallastia.

— Sper să aveți un zbor sigur înapoi spre Corulag, spuse Anakin.

— Mulțumesc din nou pentru tot, Anakin. Dacă nu ne-ai fi ajutat, părinții mei ar fi fost uciși, spuse Klay.

— Maestrul meu și Regina Craniului au fost cei care au adus pietrele prețioase de putere înapoi din peșteră, remarcă Anakin. Eu nu am făcut nimic.

— Nu e adevărat! spuse Klay. Tu ai fost cel care i-a convins pe toți că părinții mei nu erau braconieri. De asemenea, ai fost gata să lupți cu toți războinicii Nallastieni pentru a-mi salva părinții. Adică, nici măcar nu mă cunoșteai, dar chiar te-ai implicat. Nu voi uita niciodată asta.

Anakin zâmbi.

— Mă bucur că totul a ieșit bine, Klay.

Chiar atunci, Tattyra și Hondu Firewelli apărură în vârful rampei navei lor.

— Suntem gata să mergem acasă, Klay, spuse Tattyra Firewell.

— Bine, mamă, spuse Klay.

Anakin se uită la zâmbetul de pe fața mamei lui Klay. Nu se putu abține să nu se gândească la propria lui mamă și la cât de mult îi lipsea. În timp ce îi strângea mâna lui Klay, își lua rămas bun și îi privea pe Firewell plecând cu nava lor, aproape că își dori ca și el – ca și ei – să aibă libertatea de a merge unde ar vrea. Din păcate, Jedii nu avea această libertate. Anakin își ținu ochii pe navă până când aceasta dispăru pe cerul înstelat. Se simțea gol pe dinăuntru. Și pierdut.

Obi-Wan, Bultar Swan și Regina Craniului veniră în curte și îl găsiră pe Anakin uitându-se la stele. Auzindu-și prietenii apropiindu-se, Anakin se întoarse și spuse:

— Familia Firewell a plecat.

— După toate prin câte au trecut, chiar și eu pot înțelege că erau nerăbdători să plece, recunoscui Regina Craniului. Sper că știu că scuzele noastre au fost sincere.

— Poate că ar fi fost mai convinși dacă li s-ar fi permis să aterizeze pe Nallastia de la bun început, comentă Anakin. Știa că vorbele sale atrăseseră privirea severă a lui Obi-Wan, dar continuă: Potrivit lui Klay Firewell, părinții lui plățiseră un permis turistic prin biroul Senatorului Rodd.

— Atunci au fost înșelați și păcăliți, răspunse Regina Craniului. Reprezentanții Fondor nu au dreptul să elibereze permise turistice pentru Nallastia.

— Atunci poate că e ceva putred pe Fondor, spuse Anakin.

— Eu spun asta de ani de zile, zâmbi Regina Craniului.

— Nallastienii ne-au invitat să rămânem peste noapte, îl informă Obi-Wan pe Anakin. Cred că ne-ar prinde bine să ne odihnim cu toții, așa că am acceptat.

— Bucătarii mei pregătesc o masă somptuoasă, spuse Regina Craniului. Veniți. Noaptea este abia la început.

— Nu vreau să par lipsit de respect, Înălțimea Voastră, zise Anakin, dar regret că sunt cu adevărat epuizat. Dacă îmi permiteți, aș prefera să mă odihnesc acum.

— Bineînțeles, spuse Regina Craniului. Permite-mi să te conduc în camera ta.

În timp ce Anakin părăsea curtea împreună cu Regina Craniului, Bultar se aplecă spre Obi-Wan și îl întrebă:

— Ai transmis vreun alt mesaj Consiliului Jedi?

— Nu, răspunse Obi-Wan.

— Deci întăririle noastre ar trebui să fie pe drum?

— Da.

— Bine, spuse Bultar. Pentru că am sentimentul că această misiune nu s-a încheiat și s-ar putea să mai avem nevoie de ajutor.

— Iar eu am sentimentul că Anakin are dreptate, adăugă Obi-Wan. Ceva e putred pe Fondor.

* * *

Aflat încă pe stația spațială care orbita în jurul lumii Fondor, Senatorul Rodd se întoarse la stația de comunicații și făcu o nouă încercare de a-l contacta pe Groodo prin intermediul transmițătorului HoloNet. După ce introduse codul pentru adresa lui Groodo, Rodd privi capsula concavă de proiecție holografică și așteptă. Câteva secunde mai târziu, imaginea holografică a unui cap de Hutt apăru deasupra capsulei de proiecție.

— Bună seara, domnule Senator, spuse Huttul. Fiul meu mi-a spus că doriți să-mi vorbiți. Cum stau lucrurile în sistemul Fondor?

— Ei bine, Groodo, am avut parte de un eveniment interesant astăzi, mai devreme, spuse Senatorul, alegându-și cu grijă cuvintele. Niște Jedi au distrus o navă abandonată foarte neobișnuită.

— Ce?! urlă Groodo. Distrusă?!

Înainte ca Groodo să poată continua, Senatorul Rodd spuse:

— Da, așa este. Aș vrea să îți povestesc totul, dar s-ar putea ca această linie să nu fie sigură. Speram că vei putea veni pe Fondor și...

— Pe Fondor? exclamă Groodo. Vrei să spui că Fondor nu a fost distrusă?

— Bineînțeles că Fondor nu a fost distrusă, răbufni Rodd, dorindu-și ca Groodo să-și țină gura înainte să dea de gol toate detaliile planului lor secret. Am spus că a fost distrusă o navă abandonată, Groodo. Probabil că avem o conexiune proastă. Îți sugerez să vii imediat pe Fondor.

— Sigur, înțeleg, răspunse Groodo. Voi fi pe drum imediat ce terminăm de vorbit. Ați terminat?

— Nu chiar, spuse Rodd. Cred că ar trebui să știi că încă mai există o șansă de a îndeplini înțelegerea noastră de afaceri. Ar fi o idee bună dacă ai aduce cu tine câțiva dintre droizii tăi speciali.

— Droizi? repetă Groodo. Câți?

— Câți poți, spuse Rodd și întrerupse conexiunea.

Rodd se îndepărtă de stația de comunicații și se duse la o fereastră. Văzu Nallastia suspendată în peisajul stelar și își dădu seama că își strângea dinții atât de

tare încât îl durea maxilarul. Spera ca Jedii să se simtă foarte rău pe Nallastia.

* * *

În fortăreața Reginei Craniului, Obi-Wan și Bultar Swan erau așezați la o masă lungă de lemn, împreună cu Regina Craniului, Prințesa Calvaria și două duzini de războinici Nallastieni. În timp ce servitorii strângeau farfuriile și umpleau paharele, Obi-Wan o privi pe Regina Craniului și spuse:

— Acum că ai cele trei pietre prețioase, ce vei face cu ele?

— Nu sunt sigură, răspunse Regina Craniului. Dar cred că primul lucru pe care îl voi face este să neg orice cunoștință despre faptul că au fost recuperate.

— De ce? întrebă Bultar.

— Pentru că valoarea lor este incomensurabilă și vor atrage cel mai rău tip de atenție, răspunse Regina Craniului. Aș fi mulțumită dacă fiecare pirat și vânător de comori din galaxie ar crede că pietrele prețioase ale puterii nu sunt decât o legendă și, prin urmare, nu s-ar deranja să pună piciorul în lumea mea.

— Atunci ar fi mai bine dacă ai pune pietrele prețioase înapoi în *Peștera Craniilor Urlătoare*, sugeră Obi-Wan.

Regina Craniului radie de bucurie.

— Da, asta ar descuraja pe oricine să încerce să le obțină. Ești înțelept, Jedi. Se întoarse spre fiica ei și întrebă: Nu-i așa că e înțelept, Calvaria?

— Este foarte înțelept, mamă, răspunse Calvaria fără să-și ridice privirea din farfurie.

— Un toast! exclamă Regina Craniului în timp ce își împingea scaunul înapoi. Ridicându-se în picioare, înălță paharul și spuse: Pentru curajosul Jedi care a recuperat *Stelele Pierdute ale Nallastiei* și care a propus ca acestea să fie repuse în ascunzătoarea lor. El nu este doar un aventurier, ci și un conservator. Trei urale!

În timp ce războinicii adunați urlau din toată inima, Obi-Wan se uită la Bultar, care își ridicase și ea cupa în cinstea lui. Jediul făcu o grimasă. Nu-i plăcea să se simtă ca un exponat public. După ce aclamațiile se liniștiră, Regina Craniului spuse:

— Într-adevăr, nimeni nu poate să nege că Obi-Wan Kenobi este campionul profeției străvechi!

Se auziră mai multe aclamații puternice. Privind-o pe Regina Craniului, Obi-Wan protestă:

— Îmi acordați prea mult credit. Nu e ca și cum aș fi găsit singur pietrele prețioase.

— Ah, și este și modest, spuse Regina Craniului. Ridicându-și din nou paharul, proclamă: În toate privințele, el va fi un soț perfect pentru Regina Craniului!

Războinicii răcniră și mai tare, dar tăcură când Calvaria se ridică și spuse:

— Nu, mamă. Cavalerul Jedi se va căsători cu mine!

Obi-Wan se uită de la Calvaria, la Regina Craniului și înapoi la Calvaria. Cele două păreau destul de serioase. Se întoarse spre Bultar, care se uită la el și clipi.

— Cred că s-ar putea să râd, spuse Bultar.

— Să nu îndrăznești! o avertiză Obi-Wan.

SFÂRȘIT

UNIVERSUL STAR WARS

ANEXE

ÎNCEPUTURI...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici și nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată, care întotdeauna și-a servit cetățenii bine și cu credință. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăși conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în fața legii și își trăiau viața cu drepturi care le garantau deopotrivă șansă și libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut și primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace și expansiune galactică determinată de inventarea și progresul călătoriilor prin hiperspațiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz și neînfricat, numărând sute și mii de membri, ce a slujit la apărarea și protecția popoarelor Republicii. Înțelepciunea, bravura și puterea lor au devenit legendă. Trăgându-și tăria comună din Forță, Cavalerii Jedi au menținut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei, generații după generații, și au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili și demni să fie Cavaleri.

Prin strânsa ei coeziune, Vechea Republică a devenit invulnerabilă față de orice atac din afară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mișcare pentru că ea ar fi însemnat un eșec sigur. Cetățenii Vechii Republici au putut dormi liniștiți în paturile lor, aflați în siguranță înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuși. Dar, la fel ca în multe societăți democratice, el nu a venit din partea unei forțe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influență și mită, plecându-se cel mai adesea în fața dorințelor celor implicați în afaceri de comerț interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace și mulțumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

SITH...

Un mare contingent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniți de partea întunecată a Forței au fost expulzați din Vechea Republică. După ce au părăsit-o vreme, ei au dat peste ființele umanoide cunoscute sub numele de Sith și au adus

această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuți sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani Imperiul lor avea să prospere și să crească. În acest timp Cavalerii Jedi decăzuți începură de asemeni să facă experimente asupra supușilor lor, convertind mulți Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith și a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forțele combinate ale flotei Vechii Republici și ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici, dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecință Războiul Fiarelor din Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, acești Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar au fost permanent împiedicați de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmașă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa și căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prințesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găsește învățătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuților Sith și le folosește pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoștințe Kun pune la cale o vastă și puternică frăție și își arogă titlul de prim Stăpân Întunecat al Sith. Kun și alți Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei și reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toți Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetății fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliați îi distrug printr-o masivă lovitură nimicitoare pe supraviețuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este și el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veșnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânți și nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerțului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un Senator ambițios și lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influență și autoritate. Promițând că va face curățenie în Galaxie și va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Cancelar al Republicii și s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi și avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu știau era că Palpatine își trăgea puterea și carisma din partea întunecată a Forței. El avea însă ambiții mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcția de Cancelar, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturați, întemnițați ori striviți de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta își urmărea fără cruțare țelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul Imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planșeta de proiectare în existența reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariția unei noi științe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forță, în timp ce legea marțială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziția sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i știa de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns

la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbușite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânați în mod sistematic și executați sumar. Ei s-au văzut abandonați, trădați sau uciși chiar de către aceia pe care îi apăsaseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcțiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredințată Guvernatorilor regionali numiți de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă dintr-o singură lovitură, a ținut liderii îngroziți ai fiecărei lumi sub amenințarea anihilării. Steaua Morții a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de ființe pe care le conducea.

ALIANȚA REBELĂ...

Când Imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetățeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet și discret într-o Forță Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului și întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început, fără să știe, acest grup curajos a avut aliați în Senat. Acei Senatori planetari au înțeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine și au pus la cale, în secret, răsturnarea lui printr-o mișcare de preemțiune care ar fi concentrat valul rezistenței într-o forță care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan și Senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Președinția Senatului. Tentativa lor a eșuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupți a fost instalată. La o întâlnire în reședința lui Organa în Casa Cantham din Orașul Imperial, Mon Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine și a forțelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mișcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar și întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viață democrației Vechii Republici și sistemului Senatorial și socotea că, odată pusă în mișcare pentru a-l opri pe Palpatine, anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simțit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când Guvernatorul planetar Ghormanez a refuzat să se incline în fața lui Palpatine. Cetățenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor, au organizat un protest pașnic pe principalul port spațial al planetei, blocând piste de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise și alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenționat peste protestatari atunci când a venit să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici și în acel moment multe alte lumi au înțeles că sistemul democratic pe care îl cunoșteau s-a prăbușit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe Senatoarea Mohtma să deturneze fonduri și arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistență organizată. Încă și mai important, poate, Organa și mica sa grupare de simpatizanți ai Rebelilor din Senat au pus la dispoziția liderilor Rebeli informații strict secrete, permițându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor și trupelor Imperiale.

Multe grupuri izolate de rezistență împrăștiate prin toată galaxia i-au pricinuit puține griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forțele lor dezorganizate. Ei aveau puține arme și, desigur, nimic din ceea ce ar fi putut face față forțelor Imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unități de rezistență au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marțială.

Implicarea Senatoarei Mohtma în Rebeliune a fost descoperită de poliția secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informație dintr-o sursă amicală ajunsă

la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala Imperială. Astfel, ea a evitat capturarea și dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Șeful Statului Major al Alianței Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianțe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferință secretă ținută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroșilor lideri ai grupurilor de rezistență dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătățirea comunicațiilor, la un acces mai bun la fonduri, aprovizionare și armament, cele trei grupuri principale de rezistență au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest *Tratat Corellian* a pus bazele Alianței care în scurtă vreme și-a sporit puterea grație nou-formatei unități.

Declarația Rebeliunii, ratificată la aceeași conferință, l-a sfidat în mod fățiș pe Palpatine și chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

*„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;
Ai instituit o politică flagrantă de rasism și genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie;
Ai înlăturat conducătorii aleși ai planetelor, înlocuindu-i cu Moffi și Guvernatori după bunul tău plac;
Ai mărit impozitele fără consimțământul celor impozitați;
Ai ucis și întemnițat milioane de persoane care nu au beneficiat de un proces;
Ai extins armata dincolo de limitele necesare și prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuși.
Noi, Alianța Rebelă, în numele și cu autoritatea ființelor libere din galaxie declarăm în mod public și solemn intențiile noastre:
Să luptăm și să ne opunem ție și forțelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;
Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor ființelor libere;
Să provocăm distrugerea ta și distrugerea Imperiului Galactic;
Să eliberăm pentru totdeauna toate ființele din galaxie.
Pentru îndeplinirea acestor țeluri noi punem cheazășie proprietățile, onoarea și viețile noastre.”*

Lumile din întreaga galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine și a Imperiului său. Divergențele care existaseră cândva între rase și specii au fost lăsate deoparte, deoarece dorința comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieților lor. Piloți spațiali au străbătut distanțe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectați și întemnițați de Imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.

